

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Za naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne osira. — Za oznanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se osnanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopis se izvoli frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, tu sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Govor dr. Tavčarja.

Govor dr. Tavčarja o Gleispachovem počenjanju na Kranjskem, na Štajerskem in na Koroškem je napravil v parlamentu in izven parlamenta največji vtis. Zlasti na Štajerskem, kjer najhujše občutijo železno pest grofa Gleispacha in kjer se že davno bridko pritožujejo, da se razen „Slov. Narod“ nihče ne loti tega moza in da zlasti poslanci ne pokušajo, ga strmoglaviti. Mnogoštevilni dopisi in zahvale iz Štajerske pričajo, kako so tam sprejeli govor dr. Tavčarja.

Nemški listi so kar zavilili, tako jih je pretresel energični nastop dr. Tavčarja proti grofu Gleispachu. Ugovori nemških listov kažejo, kako so v zadregi, še braniti ne morejo svojega somišljenika na predsedniškem mestu graškega višjega sodišča. Nekako jecljaje pripovedujejo, da je dr. Tavčar govoril v lastnem interesu, v stvari, ki se njega osebno tiče. Vsi listi so v tem edini. To je edini način, na kateri menijo, da se da prikriti vtis dr. Tavčarjevih navedb, to je edino sredstvo, s katerim si skušajo pomagati iz silne zadrege.

No, dr. Tavčar ni govoril samo o svoji osebni zadevi, nego sploh o početju grofa Gleispacha pri imenovanjih v pravosodju in o škandaloznem stališču, na katero se je postavil vodja justičnega ministristva. To početje grofa Gleispacha je nečuvstvo in je že davno uničilo zadnjo iskrico zaupanja v njegovo osebo. Toda v tem oziru se niso upali nemški listi ničesar pretekati in tudi niso mogli ničesar reči.

»Neue Freie Presse« je pri ti priliki celo samo sebe udarila po sobeh.

Govoreč o nastopu dr. Tavčarja proti grofu Gleispachu je »Neue Freie Presse« dne 11. t. m. doslovno pisala: »Der Abgeordnete dr. Tavčar führte einen vehementen Angriff ge-

gen den Grazer Oberlandesgerichts-präsidenten Grafen Gleispach, dessen Wucht allerdings dadurch abgeschwächt wurde, dass Dr. Tavčar sich in eigener Sache Revanche zu verschaffen suchte. Es ist jedenfalls bedauerlich, dass ein Mann von der Bildung des Dr. Tavčar in den Ton verfällt, den Herr Šusteršič im Krainer Landtage eingeführt hat und dass er die terroristische Methode dieses Mannes sich aneignet.«

»Es ist jedenfalls bedauerlich«, da tak list, kakor je »Neue Freie Presse«, tako nesramno piše. Dr. Tavčar ni govoril v tonu, kakor govori dr. Šusteršič v kranjskem deželnem zboru in kakor so somišljeniki »Neue Freie Presse« v Badenijskih dnevih govorili v državnem zboru; dr. Tavčar je govoril ostro in zato so mu vsi narodnjaki hvaležni, a govoril je vseokrog dostojno, kakor je v parlamentih navada. Da o kakem terorizmu ne more biti govora, pa itak vsak sam ve.

Toda citirane besede »Neue Freie Presse« niso samo nesramne, nego tudi hinavske in licemerske. Zdaj brani »Neue Freie Presse« grofa Gleispacha, ker je proti njemu vstal slovenski poslanec; ali pred nekaj meseci je ta ista »Neue Freie Presse« sama izrekla o grofu Gleispachu sodbo, ki se popolnoma ujema s sodbo dr. Tavčarja. Govoreč o obravnavi proti gospo pl. Hervay je »Neue Freie Presse« dne 1. novembra 1904. doslovno pisala:

»Wir sollen nicht mehr hochmütig auf Galizien herabsehen, wenn von galizischen Justiz- und Verwaltungszuständen die Rede ist. Wer diesen Verhandlungen in Leoben aufmerksam gefolgt ist, dem geht die Ahnung auf, dass es drei Eisenbahnstunden von Wien auch nicht besser ist.«

Tu imamo nemško-židovsko moralo. Ko se gre za nemško »hoch-staplerico« židovskega rodu, je bil

grof Gleispach sodnik gališkega kalibra, torej tiste vrste sodnikov, ki uživajo med civiliziranim svetom preklicano malo ugleda. A zdaj, ko je dr. Tavčar s slovenskega stališča nastopil proti neznosnim razmeram, ki jih je uvedel grof Gleispach, zdaj ko je dr. Tavčar s konkretnim slučajem dokazal, da je praksa grofa Gleispacha res gališka, zdaj hiti »Neue Freie Presse« grofa Gleispacha zagovarjat.

Enako so postopali vsi nemški listi. Vsi brez izjeme so hiteli zagovarjat krivico proti pravici. To je lepa politična morala, katere se pa znajo Nemci še enkrat kesati, kajti že star pregovor pravi: danes meni, jutri tebi!

Naravno je, da sta se z največjo vneto zavzela za Gleispacha »Grazer Tagespost« in »Grazer Tagblatt«. Prvi list je opravičeval delegiranje Maribora na res klasičen način. Pravi, da se je »aus begrifflichen Gründen« delegiralo mariborsko sodišče. »Aus begrifflichen Gründen«. Ali se morda pravi to: delegiralo se je mariborsko porotno sodišče, ker sodijo tam Ornigovi prijatelji in je gotovo, da bodo sodili za Orniga ugodno, naj se dokaz resnice še tako sijajno posreži?

»Grazer Tagblatt« se je oglašil dan pozneje kot »Tagespost« in je valed tebe vedel že nekaj več povedati. Pojasnil je, da je bil delegiran Maribor, ker so se »die Vorerhebungen« vršile v ptujskem okraju. To je vsekako značilno, da je »Grazer Tagblatt« vedel povedati, česar prizadeto sodišče niti obtoženca ni hotelo povedati; obtoženca sta šele iz »Grazer Tagblatta« isvedela za razloge, vsled katerih naj bi prišla pred Ornigove prijatelje na zatožno klop.

Včeraj je vodja justičnega ministristva v državnem zboru odgovarjal na izvajanja dr. Tavčarja o ju-

stičnih razmerah. Že iz na glisce, s katero je hitelo ministristvo s odgovorom, se vidi, kako je govor dr. Tavčarja vplival na vlado. In ta odgovor gosp. Kleira je res najlepše zadoščenje za dr. Tavčarja.

Iz Kleinovega odgovora je razvideti, da je ministristvo kar na kratko in pod roko razveljavilo odločbo grofa Gleispacha glede delegiranja Maribora za dr. Tavčarja. Gospod Klein si v stiski ni znal drugače pomagati, kakor da je proglasil odločbo graškega nadsodišča za formalno zmoto, češ, Maribor se je delegiral samo za dr. Brumna, in se je slučajno in pomotoma imenovalo v odločbi ime dr. Tavčarja, dočim dr. Tavčarja sklep glede delegiranja Maribora sploh ne zadeva.

Glede dr. Brumna je vodja justičnega ministristva rekel, da se je delegiral Maribor, ker stanujejo tožniki in dr. Brumen v Mariboru, in ker bi bilo dokazno postopanje rekvizicijskim potom silno težko in drago.

To so gole fraze. Iz akta je razvidno, da Ornig doktorja Brumna sploh ne more tožiti, oziroma če ga toži, da bo dr. Brumen čisto gotovo oproščen. V aktu je namreč izpoved edino odločilne priče, ki je izpovedala, da dr. Brumen dotičnega članka sploh ni pisal. Vzpričo tej izpovedi je proces proti dr. Brumnu v naprej izgubljen, je vsako dokazovanje nepotrebno in zato tudi delegiranje Maribora popolnoma nepotrebno. Graško nadsodišče je imelo akt v rokah, torej ve, kako stvar stoji. Delegiralo je Maribor ne zaradi dr. Brumna, kateremu se sploh nič ne more zgoditi, marveč zato, da bi bil obsojen dr. Tavčar.

In ti izgovori! Svoj čas je imel bivši urednik »Domovine« pravdo z

dr. Šusteršičem. Ta urednik je tedi že stanoval v Ljubljani, vse priče so bile v Ljubljani, kjer stanuje tudi dr. Šusteršič, a tedaj je bil grof Gleispach popolnoma nedostopen za vse prošnje, naj se za razpravo o tej tožbi namesto Celja delegira Ljubljano. Vedel je pač, da bo urednik »Domovine« v Celju obsojen, in ker je hotel svojemu prijatelju dr. Šusteršiču izkazati malo uslugo, za to se ni oziral ne na stroške ne na težave dokazovanja rekvizicijskim potom, na nobeno tistih okolnosti, na katere se sklicuje zdaj.

Vodja justičnega ministristva dr. Klein je včeraj v parlamentu tudi zatrjeval, da ni res, da je on prepustil uradniška imenovanja v graškem višjesodnem okrožju grofu Gleispachu, da bo to tajni, o tem nismo nikdar dvomili. Resnično je pa vendar in če želi dr. Klein, smo vsak trenutek pripravljene nastopiti dokaz resnice.

Dr. Klein je nastopil v vlogi razžaljene nedolžnosti in je zatrjeval, da se pri sodnih imenovanjih vlada ne ozira na politiko. Deklamoval je prav lepo, ali dejstva pričajo, da so te njegove besede prazne in puhle. Tekom zadnjih let je »Slov. Narod« razkril dolgo vrsto škandaloznih, skrajno krivičnih slučajev o uradniških imenovanjih na Slovenskem. Ti slučajji kriče do neba in pričajo pred vsem svetom, koliko so vredna ministrska zatrjevanja, da se postopa pravično.

Tako kot doslej ne more iti dalje in tudi ne smé.

Še druga virilna zadeva v Idriji.

Z 2. svečanom 1904 je vstopil v občinski odbor mesta Idrije kot virilni upravičenec hišni posestnik g.

LISTEK.

Predpustna romanca.

Spisal Iv. Florjancič.

Na levi in desni globoki prepad, za menoj mrtve nade, izgubljen življenje, pred menoj pa strma in strnjena pot. Utrujen in upehan omagujem, padam... Toda kakor hladna rosa, ki se uleže na planjavo, oživi in okrepiti nežne cvetke, ki jim je žgoče solnce izsušilo življensko moč, da zopet deignejo kvišku svoje glave in razprostro svoje cvetne peroti, tako tudi tvoj duh objame mojo bedno dušo in jo dvigne, da hiti dalje k svojemu cilju!...

Sedel sem zamišljen v svoji sobi. Težek duh mi je legel na dušo da sem si zaželel razvedrila. Že sem se namenil na izprehod, toda premislil sem si. Vzel sem fotografirni album v roko, ter začel listati. Naenkrat pa obstanem pri sliki, ki jo je moja duša gledala tolikrat, ki so mi jo že tolikrat slikale nemirne sanje, gledal sem pred seboj sliko, ki mi je v najtemnejših urah »ojeja življenja polnila dušo z nekimi tihimi mirom, s sladko uteho.

Kakor električni tok je izpreletel celo moje bitje mraz in ogenj obenem ob ti podobi. A čimdalje sem jo gledal, čimbolj sem se razlajljal vanjo, tembolj je izginjala razburjenost in na dušo mi je legel blag in tih mir, četudi je morala še enkrat okušati ono življenje solz in bolesti, ono strašno življenje, ko je obupovala sama nad seboj in blodila po groznih, brezmejnih temah... Pred seboj sem gledal sliko nje, ki sem ji posvetil svoje življenje, sliko Ivanke... Spominjam se, dobro se spominjam tistega dne, dne, v katerega sem spoznal Tebe, katero edino še molim v svojega življenja temnih brezsolnih dneh. Blagoslavljam tisti dan, ko so prodrli žarki Tvoje blage duše v globino moje duše. Kaj se je godilo takrat v moji duši? Kakšen preobrat je nastal v meni?

In kako je bilo potem? Vedeli so, da hodim z bolnim srcem, pa so skrbeli, da mi je zastrupe in umore. Dajali so mi strupa po kapljici počasi, polagoma... Toda ni se jim posrežilo izrgati iz moje duše vere v Tebe. Zame so se začeli grozni dnevi, strašne noči. Sam nisem vedel, kaj delam, le toliko mi je bilo jasno, da je zame brez Tebe prazen in mrtev

ves svet. In jaz sem bil na tem svetu živ mrtič. Veselje do dela, veselje do življenja — vse je bilo uničeno! Celo moje bitje je objel mrak in taval sem v temah brez cilja dalje in dalje...

V temnih urah so mi slikali geniji srečo mojih nekdanjih dni, me izkušali ogreti ob teh spominih in zopet dvigniti kvišku; zli duhovi pa so se mi rogali in šepetali: Vse to je fantom, prevara. Bajka o ljubezni, zvestobi, sreči — vse nič, čisto nič! Spomin! Zakaj niste prepvili teh demonov? Zakaj me niste vzbudili iz one teme?...

Lep pomladanski večer je bil. Tam v svežem zelenju so prepevale ptičice svoje drobne pesmice in nad tratami je plaval mamljivi vonj milijonov evetlic. Jaz pa sem hodil po teh tratih in tem lesovju, poslušal tožno slavčovo petje in duhal mamljivi vzduh, pa zopet hitel dalje. Najraje bi vriskal in jokal obenem, tako sladko in milotožno mi je bilo pri sreči.

Tam ob poti se je pojavila klopiča, dotlej zavila v mrak, ker se je ravnokar vzdignil momec isnad bližnjega griča in jo obilil s svojo srebrno-bledo svetlobo. Bila je tako valjiva, četudi sta stali pred njo dve stari lipi redkih vej, kakor dve veliki

nočni pošasti. Počasnih korakov sem se bližal klopiči, kakor bi se bal motiti sveti mir, ki je vladal kroginkrog nje. Ustavim se pred klopičo in zagledam Tebe, ki si sedela in premišljevala. Moj korak Te je vzdramil, da si zatrepetala in plaho pogledala. Rad bi zbežal, toda obstal sem kakor okamenel in komaj zašepetal:

»Ti tukaj?«
Ti pa si naglo vetala, — bila si tako bieda! — stopila k meni in me prišla za roko.
»Misliš sem nate! In ti? Zakaj si hotel zbežati?«
Tvoja roka je trepetala in vprašujoč si uprla vame svoje mokre oči. In v teh krasnih, globokih očeh sem gledal Tvojo čisto dušo, da je čutila in trpela isto, kar sem čutil in trpel jaz. Vse je bilo pozabljeno in sređen, neizmerno sređen sem bil, ko sem Ti zašepetal besede:
»Zato bežim pred Teboj, ker iščem — Tebe!« — — — — —
Bilo je predpustom. Po napol zamrznih ulicah so drdrate težke kočije in motile mučni večerni mrak, ki se je tiho in skrivnostno priplazil nad mesto.
Po ulicah je bilo prazno. — Svetilke so tupatam težko zmagovale

gosto temo, je bilo temno daleč naokrog
Stopil sem iz veže na mrzlo ulico. Sapa mi je zabrila v obraz, in kapljice, nastale iz megle, so porosile moje obličje, da sem nervozno potegnul z rokavom po obrazu...

In odhitel sem skozi temne alice, hodil sem najraje po bližnjicah, in kmalu dospel do lepe hiše. Pred njo se je razprostiral park, v katerem je v poletnem času vse šumelo, — a danes je bilo tiho, samotno in zdelo se mi je, da plava v težki megli blede smrti, pozdravljajoč trume ljudi, prihajajoč mimo...

Obstal sem. Pred menoj je stala hiša, visoka in lepa... Znana mi je bila dobro, saj nisem prvič stal pred njo in tudi notri sem bil že nešteto krat. A danes se mi je zdela lepša, veličastnejša... Okna so bila danes večja, lepša... Žarela so kot nebo ob večerni zarji in v tem žarenju so se poznale temne pege...

Bili so ljudje stoječi ali sedeči blizu oken. Ko sem tako stal nekaj časa, približa se temna postava, ki me vzbudi iz misli. Prime me za ramo in reče:
»Slavko, kaj pa tu? Pa ne čakaš koga drugega?«

gosto temo, je bilo temno daleč naokrog

Stopil sem iz veže na mrzlo ulico. Sapa mi je zabrila v obraz, in kapljice, nastale iz megle, so porosile moje obličje, da sem nervozno potegnul z rokavom po obrazu...

In odhitel sem skozi temne alice, hodil sem najraje po bližnjicah, in kmalu dospel do lepe hiše. Pred njo se je razprostiral park, v katerem je v poletnem času vse šumelo, — a danes je bilo tiho, samotno in zdelo se mi je, da plava v težki megli blede smrti, pozdravljajoč trume ljudi, prihajajoč mimo...

Obstal sem. Pred menoj je stala hiša, visoka in lepa... Znana mi je bila dobro, saj nisem prvič stal pred njo in tudi notri sem bil že nešteto krat. A danes se mi je zdela lepša, veličastnejša... Okna so bila danes večja, lepša... Žarela so kot nebo ob večerni zarji in v tem žarenju so se poznale temne pege...

Bili so ljudje stoječi ali sedeči blizu oken. Ko sem tako stal nekaj časa, približa se temna postava, ki me vzbudi iz misli. Prime me za ramo in reče:
»Slavko, kaj pa tu? Pa ne čakaš koga drugega?«

Srečko Kogej, somišljenik narodno-napredne stranke. Proti koncu istega leta so se idrijski klerikalci nakrat domislili, da g. Kogej nima dovolj davka predpisane, da zategadelj tudi nima virilne pravice in klerikalni odbornik g. Ivan Kavčič je radi tega večkrat protestiral v seji občinskega odbora. Županstvo pa je odločno poudarjalo, da g. Kogej plačuje za izvrševanje virilne pravice potrebno svoto direktne davka. Klerikalci se niso dali prepričati in vložili so pritožbo na c. kr. okrajno glavarstvo v Logatcu. To je zahtevalo od idrijskega županstva v tej zadevi pojasnila, ki se doslovno glasi:

Št. 2311. C. kr. okrajno glavarstvo v Logatcu. Pozivno na odotno naročilo z dne 15. t. m., št. 20338 se poroča, da je Srečkotu Kogejju glasom priloženega dopisa c. kr. davčnega urada v Idriji z dne 21. nov. 1904, št. 1651 predpisane pravega direktne davka v skupnem znesku 355 K 64 h, ki se razdeli na zemljiški 81 h, hišnonajemni 317 K 66 h, 5% ni 33 K 22 h in občno pridobinski 3 K 95 h. Ker si Srečko Kogej lasti virilno pravico v smislu § 17. obč. r., ker plačuje od svojega nepremičnega posestva nad 200 K davka, se ne vpušča za davčna vrsta v znesku 3 K 95 h. Ima torej od nepremičnega posestva predpisane direktne davka 351 K 69 h. Od tega zneska je pa še odšteti davka prosti hiši št. 473 navidezno predpisani hišnonajemni davek v znesku 132 K 86 h, katerega ni v smislu razsodbe upravnega sodišča z dne 18. okt. 1883, št. 2375 šteti za podlago volilnim opravičenem in najbrže tudi ne virilistom. Preostaja torej še znesek 218 K 83 h, katerega v resnici plačuje Srečko Kogej od nepremičnega posestva na pravih direktnih davkih in mu je s tem utemeljena pravica biti odbornik občinskega zastopa mesta Idrije v smislu § 17. obč. reda. V pritožbi Janeza Kavčiča navedeni znesek 185 K 61 h obsega le hiši št. 137 predpisani hišnonajemni davek 184 K 80 h in zemljiški davek 81 h, všteti pa ni 5% ni davek od hiše št. 473 v znesku 33 K 22 h, ki je v smislu zakona z dne 9. febr. 1882, drž. zak. št. 17, tudi pravi direktni davek. Pritožba Janeza Kavčiča je po mnenju podpisane županstva neutemeljena. Mestno županstvo v Idriji dne 22. nov. 1904. J. Šepetavec l. r., župan.

Pritožbo je nato c. kr. okrajno glavarstvo zavrnilo ter o tem obvestilo županstvo s prepisom, ki se glasi:

Št. 22609. Logatec, 27. jan. 1905. Gospod Janez Kavčič, posestnik v Idriji št. 477. Z vlogo z dne 11. nov. 1904 ste tukaj predlagali:

1. Mestno županstvo v Idriji naj se opozori, naj ne vabi k sejam več

kot virilista Srečko Kogejja, ker ni opravičen za to.

2. C. kr. okrajno glavarstvo naj odredi, da bodo računi iz leta 1902 in 1903 še enkrat predloženi občinskemu odboru, ker je neopravičen glas Srečko Kogejja v odborni seji z dne 5. sept. 1904 odločil, da je bilo razmerje glasov 9 proti 8, torej le en glas večine, mesto pravičnih 8 proti 8, s čimer pa računi niso odobreni.

Ti Vaši vlogi se ne more ugoditi, ker za nje ugodno rešitev ni postavnih razlogov.

Zoper to odločbo vam gre pravica pritožbe do c. kr. deželne vlade v Ljubljani. Pritožbo bi imeli vložiti pri tem c. kr. okrajnem glavarstvu v 14 dneh po dnevu, ko se vam odločba vroči.

Razlogi: ad 1) Konstituiranje občinskih odborov pravzaprav ne spada v področje judikature političnih oblastev, ker je to notranja občinska zadeva. Kolikor pa bi utegnili Vaša vloga v misli imeti določila § 94. obč. reda za Kranjsko, po katerem je državi paziti, da obdine ne prestopajo svojega področja in se ne ravnaajo zoper, je bilo uvažati tako:

Srečko Kogej plačuje kot hišni posestnik v Idriji po uradnem davčnem izkazu direktne davka 189 K 56 h, in sicer zemljiškega 81 h, hišnega 184 K 80 h in na občni pridobini 3 K 95 h, 5% ni davek znaša 33 K 22 h.

Po § 17. obč. reda mora občine, ki hoče biti virilist, plačevati od nepremičnega posestva v občini ležečega vsaj 200 K direktne davka brez priklada. Zgoraj naštetih davki so vsi direktni davki. Od teh davkov plačuje Kogej 218 K 83 h od svojih posestev, ležečih v Idriji, torej v občini, in 3 K 95 h občne pridobine. Prva imenovana svota torej po § 17. obč. r. zadostuje, da Kogej sme svojo virilno pravico v obč. odboru idrijskem izvrševati. Pomniti je, da se 5% ni davek po § 7. zakona z dne 9. febr. 1882, drž. zak. št. 17, mora šteti za direktni davek.

ad 2) Ker je Srečko Kogej potemtakem opravičen virilist tamošnjega obč. odbora, se sklep seje obč. odbora idrijskega z dne 5. sept. 1904 glede obč. računov za leta 1902 in 1903 ne more šteti nepostaven, ker je bilo zanj z **veljavnim glasom** Kogejevim 9 glasov, torej po § 46 obč. reda potrebna nadpolovična večina navzočih odbornikov

O tem se na prepis obvešča tudi mestno županstvo idrijsko. C. kr. okrajni glavar: Kremenšek l. r.

Taka je toraj zadeva virilista Srečkota Kogejja, s katero je »Slovenec« soboto za soboto sleparil javnost. Še sedaj, ko so že klerikalci dobili v roke odlok glavarstva in so morali spoznati, da je g. Kogej virilni opravičenec, ne nehajo vlačiti idrijski kateheti te zadeve v od laži umazane predale »Slovenčeve« in še vedno sumničijo županstvo, da je nepravilno postopalo. Manjka nam izraza, da bi označili svoj gnev nad podlim početjem naših še podležjih klerikalcev.

V svoji duševni omejenosti spravljajo lemenatarski butci to zadevo v zvezo s Kristanovo, dasi nima bistveno niti najmanjše podobnosti s to. Županstvo je v obeh slučajih popolnoma pravilno postopalo. Klerikalci naj se hudejejo le nad c. kr. okrajno glavarstvo, da ni, kakor na Kristanovo pritožbo, takoj razveljavilo postopanja županstva, ampak zahtevalo pojasnila, na kojega podlagi temelji razsodba okrajnega glavarstva, dasi so bili uradniki tega prej v tej zadevi drugačnega naziranja. Primorani smo bili priobčiti vso zadevo, da se prepreči nadaljno klerikalno sleparjenje v tej zadevi. G. Janez Kavčič pa se uči iz tega, da njegov svetovalc Oswald ni mnogo duhovitejši od njega in naj se torej ne pusti več zlorabljati.

Vojna na Daljnem Vstoku.
Dogodki ob fronti obeh armad.

Iz glavnega japonskega taborišča se poroča: Rusi so dvakrat obstreljevali Vajtošan in navalili nanj, a so bili odbiti. V nedeljo so oddelki ruske pehote napadli Lerpataj in Hanšantaj, a so bili vedno prisiljeni se umakniti. Rusi se neprestano utrjujejo v okolici Hanšantaja.

General Saharov pa poroča z dne 14. t. m.: Dne 10. t. m. zjutraj so tri japonske kompanije napadle naš lovski oddelek, pod poveljstvom stotnika Prograbnjkova pri Nanšimpu jugozapadno od Baniapuce. Po ljutem boju so bil Japonci odbiti in so pustili na bojišču mnogo mrtvecev, orožja in streljiva. Na naši strani je bil lahko ranjen samo eden častnik.

»Novemu Vremenu« se javlja iz Mukdena: Japonci znova obstreljujejo utrdbne pri vasi Žantan na skrajnem desnem krilu naše armade. Naši lovi, poslani na rekonosciranje, so poizvedeli, da Japonci z veliko hitrostjo utrjujejo vasi pred svojo fronto in na krilu v smeri Tatajci-Huantan.

Zadnje dni se opazuje na japonski strani živahno gibanje proti našemu desnemu krilu. Tu se nahaja oddelek Nogi eve armade, ki je dospela izpred Port Arturja.

Japonska armada energično utrjuje vasi Vandsjanopu, Jaozipao in Malandan, zapadno od Sandepa, in sela Tutojci, Cucahedza in Huantan na desnem bregu reke Hun.

Ruska armada v Mandžuriji.

Iz Tokija se brzojavlja z dne 14. t. m.: Po poročilih iz Liaojanga šteje vsa ruska armada med reko Sa in Harbinom 450.000 mož; od te armade se nahaja 280.000 mož ob fronti, dočim se za ostalih 170.000 mož ne ve natanko kje so postirani. Sodi se, da ima ta armada nalogo, obiti japonske pozicije in Japonce prijeti za hrbtom, čim jih napade Kuropatkin.

Izpred Vladivostoka.

Kakor se poroča iz Petrograda, je začasni poveljnik v Vladivostoku sporočil vojnemu ministarstvu v Petrograd, da se ta trdnjava že nahaja v obsednem stanju.

Iz trdnjave je že odšlo večinoma vse civilno prebivalstvo. Vladivostok je popolnoma pripravljen na obleganje. Vsi fori so dograjani in čim najboljje armirani. V trdnjavi se nahajajo naravnost ogromne zaloge orožja, streljiva in živil, da je posadka preskrbljena z vsem potrebnim, ako bi trajalo obleganje tudi več let.

Rusko brodogrje, obstoječe iz treh oklopnih križark, 5 podmorskih čolnov in več nego 20 torp. dov, je usidrano v notranjem pristanišču Led na morju se je jel polagoma tajati, postalo je toplo, zato se pričakuje, da se v kratkem pojavi japonsko brodogrje, da poskusi bombardirati mesto.

Prihod brodogrja admirala Roždestvenskega se pričakuje šele meseca malega travna.

Admiral Togo.

Po poročilih iz Tokija je admiral Togo v ponedeljek 13. t. m. odpotoval iz Kure, da prevzame poveljstvo svojega brodogrja. Kakor se sodi, se je odpravil na jug.

Ali res odide Kuropatkin z bojišča?

»Kölnische Zeitung« javlja iz Petrograda: Potrjuje se, da je bil Kuropatkin obveščen, da se z ozirom na njegovo omajano zdravje v najkrajšem času odpokliče z bojišča.

Po poročilih iz Londona pa je došla iz Mukdena vest, da se general Kuropatkin že pripravlja, da se povrne na Rusko.

Tudi petrogradski dopisnik »Narodnih Listov« potrjuje to vest in pravi, da je v vojnem svetu veliki knez Vladimir Aleksandrovič

prepričal ostale člane o tem, da je nujno potrebno, da se Kuropatkin takoj odpokliče. H Kuropatkinu se pošlje poseben sel, da ga pozove na demisijo.

Kupljene argentinske križarke.

Vest, da je ruska vlada kupila od Argentine sedem križark, je »Neue Freie Presse« dementirala pred nekaj dnevi.

Z ozirom na to se brzojavlja iz Petrograda: »Neue Fr. Presse« ni bila upravičena ono vest dementirati. Iz najzanesljivejšega in najbolj poučenega vira se namreč kategorično zatrjuje, da je vlada kupila od Argentine sedem križark in se še dostavlja, da so se že došle uradna poročila, da so se že od teh ladij štiri združile z eskadro admirala Roždestvenskega.

Japonske izgube ladij pred Port Arturjem.

»Moskovskija Vjedomosti« priobčujejo naknadno pismo nekoga pomorskega častnika iz Port Arturja, datirano z dne 11. decembra 1904, v katerem pravi, da so Japonci do imenovanega dne izgubili v neposredni bližini Port Arturja 3 oklopnice, 1 križarko, 22 parnikov, 1 topničarko in več nego 20 torpedov; težko poškodovanih pa je bilo več nego 10 torpedov, 2 oklopnici in 2 križarki. »To smo videli s svojimi očmi — pravi častnik — prav gotovo pa je tudi, da smo Japoncem tudi ponoči in v megli povzročili marsikatero izgubo in poškodbo, o katerih velikosti pa se nismo mogli prepričati.

Vesti iz Japonske.

»Daily Telegraph« se poroča iz Tokija preko Šanghaja: Izvedelo se je, da je Japonska kupila od šilenske vlade oklopno križarko »Kapitan Prat«.

Japonci se z veliko energijo pripravljajo na sprejem baltičkega brodogrja: zaliv Talienvan pri Daljnem so zaprli z minami, portarturški fori se z veliko hitrostjo popravljajo in na Angleškem so naročili štiri nove oklopnice in za 12 milijonov kron streljiva.

Sicer se v najbližnji bodočnosti še ne dá misliti na pravo obleganje Vladivostoka, vendar pa pride skoro čas, ko bo obleganje Vladivostoka glavni cilj vseh japonskih operacij.

Iz zanesljivih virov se poroča, da so Japonci v tej vojni izgubili 140.000 mož.

Dalje v prilogi.

V teh besedah je bilo nekaj čudnega... Zadnji dve je prijatelj Zdravko nekako čudno zavil, da sem se nečesa spomnil... Da bi odvrnil sum, hitro odgovorim:

»Nikogar ne čakam, le premišlujem, ali bi šel gor ali ne. Danes mi je tako čudno, nič nisem pri volji, vse me jezi...«

»Ah, pusti, pusti vse drugo, danes je dan veselja. Pusti, če ti je morda kaj prišlo na misel, spravi, vrzi jutri na papir, saj se taka stvar ne pokvari. Boš videl kaj bo danes. Jaz pričakujem posebnosti, ki se ne vrše povsodi... Toliko jih še ni bilo nikdar. Kar za menoj, ali bolje pred menoj.«

S temi besedami me je prijel Zdravko, in šla sva skozi visoka vrata v prostorno, danes nenavadno razsvetljeno vežo, odtod po kamnitih stopnicah v veliko dvorano.

Polno občinstva je bilo notri. In še vedno so prihajali novi. Kadar so vstopali novi gostje, so se obrnili vsi pogledi proti vratom in zdajpazdaj se je bralo na obrazih začudenje, na drugih zopet čuden smeh, včasih porogljiv in naravnost smešen, včasih celo prezirljiv...

Hodila sva nekaj časa in iskala primerne prostora. Zdaj zagledava prijatelje, ki so naju vabili, in šla sva k njihovi mizi.

Gospa Angela.

(Dalje.)

Angela je kmalu zapazila, da dela Mirko vedno čuden obraz, kadar se snide z njo. Dvakrat ali trikrat na teden ga je gotovo povabila na kak sestanek, a vselej se je vedel tako, kakor da so mu ti sestanki skrajno malo prijetni. Prišel je vselej, a bil je vselej vznemirjen in nervozen. Še sam se ni zavedel, da je bil tega največ kriv dr. Črnko, ki ga je vedno plašil s škandali, ki lahko nastanejo, z dvoboji in z umori in samomorji. Vedno se je Mirko bal, da ga nekega dne zasači Ivo Grebin z Angelo in tresel se je posledic takega dogodka. »Ali me spravi v nearečo, ali me osmeši za vse življenje« — to sta bili edini alternativni, ki sta se po Mirkovi sodbi mogli zgoditi v takem slučaju in obeh je bilo Mirka kar groza.

Vrhtega je bil nezadovoljen tudi z Angelo. S kako resnobo je izpolnjevala možu dano obljubo, da bo varovala njegovo čast. Sestanke mu je dovoljevala zadnji čas samo še ob Gruberjevem kanalu, kamor spodobni ljudje sploh nikdar ne hodijo. Po mestu pa se je splošno govorilo, da je gospa Angela odslavila svojega najzvestejšega čestilca, ki za je poprej tako očividno protežirala in Mirku se je posrečilo dognati, da je Angela sama raznesla to, za Mirka tako neprijetno govorico.

Tiho sta šla ob Gruberjevem kanalu mimo Westerjevega, graščina imenovanega kurnika. Angela je bila vesela in zgovorna, Mirko je bil molčeč in nervozen.

»Ali kaj ti je vendar«, ga je vprašala gospa Angela, ko na različne pripombe še odgovora ni dobila. Ali nisi zadovoljen?»

»Zadovoljen! Tako zadovoljen, da že bolj ne morem biti«, je odgovoril Mirko, s tihim porogljivim posmehom, ki je Angelo vedno ranil in ki je izražal malo spoštovanja do nje in mnogo krivičnosti.

»Ne razumem te! Zakaj se mi rogaš? Saj sem vendar tvoja, samo tvoja.«

»Tvoja«, se je Mirko srdito pačil tako, da je Angela kar prebledela.

»Ti si hudoben človek«, je šele čez nekaj časa zahtela Angela, »da hudobem si in ne ljubim me več.«

Ali jo je Mirko še ljubil? V njegovem srcu je pač še gorela iskrica ljubezni do Angele, ali moč te iskric je bila majhna v primeri z Mirkovim samoljubljem. Da, ko bi se bila Angela odločila, da pride vsaj zdajpazdaj k njemu na stanovanje, če bi bilo postalo njiju razmerje toliko intimnejše, kolikor je v obeh ljudi trpelo, ko bi bil Mirko odškodovan za to, kar je zdaj pogrešal, ker z Angelo ni mogel več tako občevati, kakor poprej, potem bi se bil pač drugače vedel. Tako pa je njegova užaljena nečimernost, njegovo ponižano samoljublje nanj le slabo vplivalo in ker je bil brutalno egoističen človek ni mogel prikrivati svojega nezadovoljstva. Da jo sploh še ljubi, se je kazalo samo v tem, da jo je trpinčil z najneustrupnejšo ljubosumnostjo, jo dolžil vseh mogočih nezvestob in jo obsopal z očitki, če je le slišal, da je kdo o njej ugodno govoril. Angela se je resnično trudila, da ga pomiri, da se opraviči, da razčene vsak njega sum in vsak njega dvom; dostikrat pa se je kakor ta dan tudi razjezila in mu povedala v obraz, da je nevalečen, da je krivičen in hudoben.

To je bil vzrok, da so skupni izprehodi namesto da bi bili za obadva polni veselja in ljubezenske sreče, končali navadno z veliko disonanco. Gotovo se je to zgodilo, če je Mirko začel napadati Ivo Grebina. Tega Angela kar ni mogla trpeti.

Ivo je z menoj vseskoz obziren in nad vse galanten in jaz ne pustim, da bi kdorkoli vpričo mene slabo o njem govoril«, tako je Angela vselej zavrnila Mirka. Potem je Mirko umolknil, Angela se je razjokala in potem sta se razšla oba nezadovoljna in jezna drug na drugega.

Prišlo je celo tako daleč, da je Angela večkrat sama sebi rekla: »Ravno

tisti vzroki, iz katerih sem se časih odvržala od svojega moža in se zaljubila v Mirka, ravno tisti vzroki govore zdaj za to, da se odvrnem od Mirka in se zaljubim v svojega moža.«

Sicer se je Angela tej misli vedno le smejala, ali enega si ni mogla prikrivati, da njeno razmerje z Mirkom ni več tako kakor je bilo nekdanj. In vendar ni nikdar mislila niti v sanjah, da bi ga zapustila. Njeno žensko poštenje ji je branilo misliti, da Mirko pravzaprav ni vreden njene ljubezni. Zanj je Mirko ni bil navaden ljubimec; bil je zanjo utelešena ljubezen, tista strast, po kateri je koprnela od svojega osemnajstega leta.

A v tem, ko je še tako mislila, se je bila že začela v njej reakcija, dasi se tega sama ni zavedala. Še je sama pred seboj opravičevala Mirka, še je samo sebe prepričevala, da ima Mirko res dosti vzrokov, da je melanholičen in potr in da se čuti nesrečnega, ali dasi je bila odločena storiti kar mogoče, da postane zopet srečen in vesel, je bila tudi odločena, da ne stori ničesar, kar bi moglo njenega moža ponižati ali žaliti. Celo pa je bila sklenila, da se Mirku ne vda — niti za ves svet. In to je bil tudi vzrok, da ji niti skupni izprehodi ob Gruberjevem kanalu niso več ugajali. Bala se je, da bi zanjo izvedel Ivo in bal se je tega tudi Mirko

Na potu za admiralom Roždestvenskim.

Kakor se poroča iz Algiera, sta v soboto odpluli od tamkaj ruski torpedovki »Prozorljivi« in »Prasniteljnic«, ki sta se že dva meseca pripravljali v francoski ladjedelnici. Obe ladji plujeta preko Rdečega morja na Madagaskar, da se tam združita z brodogram admiralom Roždestvenskega.

Državni zbor.

Dunaj, 14. februarja. Trgovinski minister je predložil pojasnila k vladni predlogi o spremembi obrtnega reda. — Posl. Bennati je interpeliral želez. ministra zaradi prometnih pomanjkljivosti na progi Trst-Poreč. — Potem se je nadaljevalo prvo branje proračuna. Govorili so posl. Hagenhofer, Prášek in Kink, nakar je povzel besedo baron Gautsch, ki je z veseljem pozdravljaj, da je zbornica prišla do prvega branja proračuna ter zapostavila nujne predloge. Na pritožbo nekega poslanca, da se v Galiciji ne spoštuje pravica zborovanja, je odgovarjal ministerski predsednik, da je policija pustila govoriti najbrazobirnejše govornike. Nastopila je šele tedaj, ko so hoteli zborovalci zažgati sliko nam prijateljskega vladarja. — Potem je razpravljaj ministrski predsednik o državnih financah ter je pozdravil shod deželnih odborov, da ukrenejo potrebno za saniranje deželnih financ. — Glede narodnostnega vprašanja je izjavil, da še vedno ni izgubil nade v češko-nemško spravno akcijo. Končno je govoril o razmerju z Ogrsko ter izjavil: „Ako bi nastale take razmere, da bi se nagodbi iz leta 1867 delale ovire, ali da bi se razvilo vprašanje o skupnosti, potem, gospoda moja, bo avstrijska vlada v popolnem sporazumljenju s parlamentom in z javnim mnenjem Avstrije mirno pa neomajno znala varovati avstrijske interese. Zbornica naj bo prepričana, da se v tem pogledu ne bomo omejili samo na besede.“ — Vodja justičnega ministrstva dr. Klein je nato odgovarjal posl. dr. Tavčarju na njegov zadnji govor. — Glede delegacije mariborskega porotnega sodišča je izjavil minister, da je bil vzrok edinole ta, ker imajo tožitelji (Ornig i dr.) ves material za dokazovanje v ptujskem okraju, da vseh 17 tožiteljev stanuje na Ptuj. Dokazovanje pri ljubljanskem sodišču bi provzročalo posebne stroške. (Posl. dr. Tavčar: „Stroške vendar plača tisti, ki pravdo izgubi!“) Iz teh nagibov je nadsodišče v interesu olajšave procesa delegiralo okrožno sodišče v Mariboru mesto ljubljanskega deželnega sodišča. Nadalje je povedal dr. Klein, da bo sploh kasacijski dvor razsodil o delegiranju, ker se je tožence pritožil proti delegiranju. Konec opravil je bila izjava justičnega ministra: „Zmote se lahko pripete.“ — Posl. dr. Kr am a j je govoril o proračunu in o primanjkljajih zadnjih let ter predlagal, naj se uvede monopol na žganje. — Posl. Menger je govoril o kulturnih vprašanjih ter zahteval ustanovitev narodnostnega zakona. — Ob koncu seje so uprizarili socialni demokratje malo škandalu s protestiranjem, da se je načrt o spremembi opravilnika, kakršnega je sprejela gosposka zbornica, izročil poslanski zbornici.

Iz odsekov in klubov.

Dunaj, 14. februarja. Češki klub je sklenil v današnji seji, naprositi predsednika posl. zbornice, da spravi čimprej na dnevni red vladno predlogo o vojaški pripravi in da se izroči novela o nedeljskem počitku, kakor jo je sklenila gosposka zbornica, brez prvega branja socialno političnemu odseku. Z ozirom na sedanji politični položaj se je sklenilo, da noben klubov član ne prevzame kakerega referata v proračunskem odseku. — Brambni odsek je danes zvečer nadaljeval razpravo o rekrutnem kontingentu. Posl. Vasilko je izjavil, da bodo Malorusi glasovali proti predlogi. Poslanca Reichstätter in Pospisil sta predlagala resolucijo, s katero se vlada pozivlja, da v novem brambnem zakonu prepusti poslanski zbornici pravo,

da si izvoli izmed poslancev nadzornike, ki naj stopijo v zvezo s častniki in vojaki, da zaslišijo njihove želje in pritožbe ter o tem od časa do časa poročajo poslanski zbornici. — Posl. dr. Ploj je zahteval, naj se mladeniči, ki so se pred dosluženno vojaško dobo izselili, pomiloste, da se jim bo mogoče vrniti v Avstrijo. Nadalje je zahteval, da realci, ki so pred maturo dosegli 21. leto ter morajo k vojakom, služijo le kot enoletni prostovoljci. Končno je zahteval, da se kazensko leto za enoletne prostovoljce odpravi. — Govorili so še Tschernig, Pogačnik, Schummeier in dr. Schreiner.

Iz Tirolske.

Inomost, 14. februarja. Zaduže dni so se vršila pogajanja med odločilnimi nemškimi in italijanskimi poslanci zaradi sporazumljenja, da se skliče deželni zbor. Pogajanja so se razbila. Italijani so namreč stavili pogoji, da nemško-radikalna skupina ne spravi na dnevni red zbora znanih izgrediv v Inomostu. Nemški radikalci pa tega niso hoteli obljubiti. Nadalje pa se tudi niso marali sporazumeti zaradi nameravane volilne reforme za deželni zbor. Italijani namreč zahtevajo, da se odpravi takozvana prelatska klop, ki šteje sedem članov v deželnem zboru.

Inomost, 14. februarja. Preiskava zoper italijanske in nemške dijake zaradi znanih izgrediv v mesecu novembru l. l. se je ustavila. Namestnik baron Schwartzenau se umakne kranjskemu deželnemu predsedniku baronu Heinnu. Vse to se zgodi, da se pripravi deželni zbor za delo sposobnega.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 14. februarja. V 9. in 10. okraju je bil izvoljen za državnega poslanca Kossuthovec Aladar Ballagi.

Budimpešta, 14. februarja. Uradni list razglasi najbrže že jutri cesarjevo lastnoročno pismo, da se demisija Tiszovega ministrstva sprejme, a se mu poverijo še nadalje vladni posli, dokler se ne imenuje novo ministrstvo. — Med odločilnimi faktorji se je doseglo sporazumljenje, da se državni zbor odpravi 17. t. m. ter se izvolijo predsedstvo in odseki, ako tudi še ne bo nove vlade. Državnega zbora pa skoraj gotovo ne odpravi kraljev komisar s prestolnim govorom.

Iz srbske skupščine.

Belgrad, 14. februarja. V današnji seji je izjavil ministerski predsednik Pašić o svojočasno interpellaciji Ribarca, da kralj vztraja na stališču stroge ustavnosti. Za kraljevo izjavo v privatnem razgovoru glede potrebe poskusov z novimi topovi ne more biti odgovorna vlada. Med kraljem in vlado ni diferenc. Glede nabave novih topov je dokazoval Pašić, da je nakup potreben z ozirom na kritični položaj na Balkanu in z ozirom na to, da so sosednje armade oborožene z brzostrelnimi topovi. Vlada se je izrekla za primerjalne poskuse z novimi topovi ter je nakazala v ta namen vojnemu ministru 300.000 dinarjev. — Posl. Ribarac ni bil zadovoljen z odgovorom ter je izjavil, da ugled Srbije trpi zaradi poniževalne bolgarofilne vladne politike. Vojni minister Putnik je zavržal obitanja ter je izjavil, da ne more trpeti v armadi častnikov, ki niso zadovoljni s preobratom 11. junija 1903. Kdor je nezadovoljen, naj izstopi. Ministerski predsednik Pašić se je pridružil vojnemu ministru ter izjavil: „Kdor zahteva, da se zaročniki postavijo pred sodišče, zahteva, da se Srbija obsodila.“

Nemiri na Ruskem.

Krakov, 14. februarja. Včezaj so v trdnjavi v Varšavi obsedili 40 upornikov (?) V čeli Ruski Poljeki so dosedanjti nemiri zahtevali za žrtve 1600 (?) mrtvih in 6000 (?) ranjenih. Vrhovni gubernator Čerťakov je prepustil armadi popolnoma proste roke. V Katovicu so vojaki oropali mrtve. Ljudstvo je zelo razburjeno.

Petrograd, 14. februarja. Maksim Gorki se prepelje prihodnjo soboto v Rigo, kjer bo sojen.

Petrograd, 14. februarja. Ministerski svet se je bavil v dveh sejah z vprašanji o zakonitih odredbah v tovarnah. Sklenilo se je, da se vodstvo industrijstva prepusti finančnemu ministru.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 15. februarja.

„Slovenec“ je nastopu dr. Tavčarja proti grofu Gleispachu in ministru Kleinu posvetil veliko pozornost. Z njegovimi izjavami se bomo še bavili. Za danes omenimo le eno. „Slov.“ je sinoči pisal: „Po našem mnenju in prepričanju je beda in trpljenje obmejnih Slovencev tisto radikalno in celo uspešno sredstvo, s kojim se zamorejo nasprotja na Kranjcem, če ne premostiti, pa saj ublažiti. To je prvi korak k zblizvanju in osebnemu občevanju, ki naposled omogoči stvarno delo in povoljen uspeh.“ — Vprašamo samo: Ali ni to brezstidno licemerstvo — saj je „Slov.“ pred nekaj meseci slovesno izjavil, da je izključeno vsako zblizvanje in skupno delovanje, dokler se ne podvržemo klerikalcem in njih načelom — ali pa so prišli klerikalci po 15letnem boju k spoznanju, da nas ne morejo in da nas ne bodo premagali, da se morajo torej odpovedati svoji 15letni nadi in iskati novih potov, če hočejo doseči novih razmer.

Poljedelsko ministrstvo je pripoznalo, da je tudi na Kranjskem leta 1904. bilo pomanjkanje krme in je valed tega tudi Kranjsko ustavilo med tiste dežele, ki naj bodo deležne državne pomoči. Država namerava iz kredita za pomoč prizadetim okrajem dovoliti podpore v tej obliki, da se iz državnega kredita založi tovarnina za dovažanje krme in da se olajša obrestovanje tega izdatka. Ustanovi se poseben deželni komité, ki bo imel to stvar urediti.

Repertoar slov. gledališča. Jutri, v četrtek, dne 16. t. m., nastopi drugi in poslednji kot gost na slovenskem odru gosp. Ernesto vitez Camarotta, in sicer v vlogi Don Jošea v Bizetovi operi »Karmen«. Naslovno vlogo poje gđ. Stolzova, Micaelo gđ. Klemensova, Esomilla pa g. Ouřednik. Predstava se vrši v abonementu, in sicer na »nepar«. — V soboto, dne 18. t. m., se ponavlja na »par« nova predpustna burka »Na pomoč Rusom« z gosp. Verovčkom v glavni vlogi.

Slovensko gledališče. Vest, da nastopi na našem odru kot gost g. Ernesto vitez Camarotta je slovensko občinstvo resnično oveselila in z veliko radovednostjo je pohitelo k večerajšnji predstavi »Trubadurja«. Čislani gost je pel v tej operi partijo Manrica in dosegel v nji velikanski uspeh. Gosp. vitez Camarotta je vsesok distinguiran umetnik, ki si hipoma pridobi vse simpatije. V igri in v petju se pozna njegov živi temperament, a v igri in v petju je vse do zadnje nijanse premišljeno in dosledno, situaciji primerno izvedeno. Nikjer cenjenih pretiravanj, nikjer banalnih efektov. Glasovni material, s katerim razpolaga g. vitez Camarotta, je izredno lep in skrbno izšolan. Glas ima čudovito višino, je obsežen in mehak in zveni prelepo, tako da je g. vitez Camarotta enako kvalificiran za junaške kakor za lirске partije. Kako prelesto je pel g. Camarotta na pr. v 1. dejanju lepo romanco, a kar čudovito je pel kavatino v 3. dejanju in s sledečo jej strettu obudil tako navdušenje, da je v gledališču kar grmelo vsled frenetičnega aplavza. In potem zopet v prizoru v ječi. S kakim čustvom, s kako izrazitostjo je tu pel g. vitez Camarotta veliko arijo »Parlar non vuoi«, se ne da popisati. Isto finost, izrazitost in čustvenost, tisto umetniško dovršenost in ukus v prednašanju kakor v posameznih arijah je kazal g. vitez Camarotta pri različnih recitativih. Videlo se je, da je čislani gost mojster »bel canto«. Nepopisno viharni aplavzi so pričali, kak vtis je g. vitez Camarotta napravil na občinstvo in kako izredno se je občinstvu prikupil. Imeli smo res nenavaden umetniški užitek in se veselimo, da homo imeli še enkrat priliko, slišati g. viteza Camarotta. Vlogo Leonore je pela gospa Skalova. Brez dvoma spada ta vloga med tiste, ki jej najbolje »leže«, to se pravi, ki so najbolj primerne njenemu glasu in njenemu temperamentu.

Gospa Skalova je izvedla svojo vlogo z veliko ljubeznijo in tudi z najlepšim uspehom. Pela je res krasno, Kavatino v 1. dejanju n. pr. je pela tako gracijsno, da bolje ni mogoče. Obsežnost in izdatnost njenega glasu se je pokazala pri finalu pred samostanom. Jako lepo je pela tudi duet z Luno v 4. dejanju, uprav krasno pa veliko arijo v prizoru s Manrikom v ječi. Izkratka: gospa Skalova je imela jako lep uspeh. Vloga stara ciganka Azucene je bila v rokah gđ. Stolzove. Mlada umetnica je v tej vlogi novič pokazala, da je res ne navađno lep talent. Partija Azucene je lepa in hvalečna ali tudi težka. Tu je treba pokazati n tranji ogenj, tu je treba temperamenta in poleta, sicer se ničesar ne opravi. V Azuceni so zdrnu žene vse strasti in izraziti te mogočne strasti, to ni lahka stvar. Gđ. Stolzova je dala vsi ti skali vsakovrstnih elementarnih čustev pregnanost izraz. Ze prva pesem »Stride la vampa« (če se ne motimo: »Plamen žareči spenja se kviško) je vsakogar presenetila, moč in enerģija, s katero je izrazila gđ. Stolzova svoja čustva in osvetloženost, ki vodi Azuceno. Bila je živahna izrazita v veliki otroški pripovedki, ko razkrije Manriku, da je svojega lastnega otroka vrgla v ogenj, in mila, skrbna ter nežnočutna, ko skuša v duetu Manriku dopovedati, da je vendarle njegova prava mati. Gpč. Stolzova je takorekoč rasla od prizora do prizora. Pretresljivo čustveno je pela arijo (»Le pri meni tu ostani«), s katero skuša Manrika zadržati, mogočna je bila v prizoru v bojnem taboru, ko poje arijo »Bridke dneve sem živeala«, a do vrhunca se je povzpela v recitativnem prizoru v ječi, ko jo obidejo slutnje, da se bliža smrt, ko vidi v duhu žareti grmado in potem ko je vleče Luna k oknu, ko zagleda Manrika na grmadi in spozna, da je maščevana. Gospđ. Stolzova je pa ne le v igralskem nego tudi v pevskem oziru svojo partijo izborno absolvirala, kakor še nobena pevka, kar smo jih doslej v tej vlogi videli na slovenskem odru. Gosp. Ouřednik je pel grofa Luna. Čeprav g. Ouřednik še ni popolnoma ozdravel od svoje influence, vendar je, če odšte jemo nekaj malih trenutkov, zmagovito ovladal svojo veliko in lepo partijo. Predstavljal je prav izvrstno mogočnega velikaša. Jako lepo je pel zlasti veliko arijo pred samostanom »Il balen del tuo sorriso« in v 4. dejanju v prizoru z Leonoro. Gosp. Ouřednik ima vse, kar je treba za to partijo: postavo, krasni glas, dobro igro, izvrstno šolo. Res, žal nam je bilo, da ni bil sinoči popolnoma zdrav. Prav toplo moramo pohvaliti tudi gosp. Betetta. Igral je Ferranda vsesok dobro in ga tudi izvrstno pel. Naravnost izborno je zlasti pel pesem v 1. dejanju. Le tako naprej, g. Betetto. Tudi zbor se je vrlo dobro držal in je dobil še specijalen aplavz. Sploh je bila predstava taka, da smo bili z njo vsestransko zadovoljni.

Zveza jugoslovanških novinarjev in književnikov. Na poziv pisatelja Šandorja Gjalkega se ta teden skliče v Zagreb shod hrvatskih novinarjev in književnikov, da se posvetujejo o ustanovitvi zveze jugoslovanških književnikov in novinarjev. Za tako zvezo so se načelno že izrekli srbski in bolgarski književniki. Kaj pa Slovenci?

Umrl je sinoči v starosti 81 let častni kanonik in bivši kancelar knezoškofijekega ordinariata, g. Martin Pogačar. Pokojnik je bil vsesok častivreden duhovnik, pravičen, razumen in izobražen mož. Na korzarakem ringu so proti pokojniku vedno intrinžirali, ker je Pogačar brez ovinkov priznaval, da je sedanja politika katoliške duhovščine pogubna za narod in za cerkev.

Novi desetkronski bankovci izidejo dne 25. t. m. Ob enem se vzamejo iz prometa desetkronski bankovci z datumom 31. marca 1900.

Maskarada tamburaškega in pevskega kluba »Siska«. Dekonacije za to maskarado so skoro dogotovljene. Vsakemu, kdor vstopi v veliki salon, se nudi šaroben pogled v krasni podzemski raj. Kakor že naznanjeno se vršila bo maskarada v nedeljo 19. svedčana v Kesslerjevi simaki pivarni. Začetek ob polu osmih zvečer. Vstopnina za maske 20 novč, za nenmaske 30 novč. Za zabavo je skrbljeno.

Občinski zastop v Notr. Gorici je popiljel inicijativo, da se ustanovi v Notr. Gorici železniška postaja, kjer naj bi se ustavljala vsaj dva vlaka. Najbližja želez. postaja Notr. Gorice je postaja Preser. Akoravno je ta kraj le slabe pol ure od Notr. Gorice oddaljen, se vendar ljudje železnic ne morejo posluževati. Pred postajo je Ljubljani, radi katere se ob železniški škarpi ne more do nje, po kočevrju pa drugega pota ni, kakor pot skozi Podpeč, ki se vleče podstrugo uro hoda. Ta edina pot pa se dostikrat ne mpre uporabljati. Radi pogostih povođenj je namreč velikokrat pod vodo. Ljudje, ki imajo vedno veliko opravkov pri c. kr.

okr. glavaratu in c. kr. sodnji v takih slučajih le z velikimi gnotnimi težavami zamorejo svoje dolžnosti opravljati. Pred ustanovitvijo postaj Brezovice in Preserja je bila sploh Notr. Gorica odločena za žel. postajališče. Tam bi bil najumestnejši prostor, odkoder bi se speljala potem tudi vrhniška železnica. Vložiti bi se bilo moralo 400 K kavicje. V tem pa se je za postajo potoevala občina Preser; ponujala je veliko ugodnosti in veliko kavicjo ter svoj načrt tudi izpeljala. Ustanovila se je postaja eno uro od vasi, ter ob zniževanju proge, torej na zelo neumestnem prostoru. Koliko se bode sedaj v potoevanju za prepotrebno malo postajo doseglo, homo objavili.

Samomor. 25letna Ivanka Mrak se je v Čirčičah pri Kranju obesila. Dakle bi se bilo moralo 15 t. m. omožiti, pravijo pa, da je imela razmerje z nekim drugim fantom.

Železniški uslužbenci v Dolenjem Logatcu priredeli v nedeljo dne 19. t. m. plesni venček v gostilni »Virant« pri kolodvoru. Svira tamburaško društvo »Slogac«. Začetek ob 7 uri zvečer.

Godbeno društvo v Idriji priredili v nedeljo dne 19. svedčana v pivarni pri Črnem orlu veselico z godbo, prsto zabavo in plesom.

Prostovoljno gasilno društvo v Vipavi priredili v nedeljo dne 19. svedčana v prostorih hotela »Adria« plesno veselico. Svira vojaška godba iz Gorice.

Narodna čitalnica v Novem mestu. Dne 18. t. m. bo dramatična predstava, kateri sledi plesni venček. Uprizoré se »Legionarj«. Pri predstavi sodeluje pevski zbor »Dolenjskega pevskega društva«.

Prostovoljno gasilno društvo v Kostanjevici priredili v nedeljo, dne 19. svedčana t. l. v dvorani gosp. Lavoslav Buđarja svoj l. gasilski ples. Godba c. kr. privileg. meščanske garde kostanjeviške. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina za osebo 60 vin. Preplačila se hvaležno sprejemajo za gasilno orodje.

Dva uboja na en dan. Dne 12. t. m. je bilo v Trbovljah izplačevanje zaslužka premogarjem. Ljudje so take dni navadno močno »veselili«. Tako se je zgodilo, da sta se strela posestnikov sin Dornik iz Gaberska in premogar Trotež. Dornik je bil smrtno ranjen in bo težko okreval, Trotež pa je obležal mrtve na mestu. Skoro obistem času je nastal v prodajalni Frana Beliharja prepri med Beliharjem in premogarjem Praprotnikom, in sicer zaradi — venca fig. Belihar je zagrabil nož in je Praprotnik zaklal. Praprotnik je umrl čez nekaj trenutkov. Beliharja so uklenjenega odgnali v Laško.

Uboj. V Rogoznici pri Mariboru je 22letni kmetijski fant Avg. Friedl z vozno ročico brez vzroka ubil kmetsega fanta J. Šca iz sosednje vasi. Porotno sodišče ga je obsodilo v triletno ječo.

Požar. V Mariboru je pogorela skoraj nova usnarjara V. Starke.

Umrl je v Gradcu bivši finančni ravnatelj Josip vit. Weis-Ostborn v visoki starosti 98 let.

Slovensko akad. društvo »Slovenija« priredi povodom 60letnice častnega člana, slovenskega pesnika g. Simona Gregorčiča dne 2. marca t. l. v veliki dvorani hotela »Savca«, VI. Mariahilferstrasse 81, slavnostno akademijo. Iz posebne prijaznosti sodelujejo: »Slovensko pevsko društvo« pod vodstvom g. A. Archangelskega in »Prvi jugoslovanški godbeni kvartet« (gg. K. Jeraj, M. Lenarčič, A. Šantel, J. Šarbaš) Po akademiji plesni venček.

Strajk v Nabrežini. V ponedeljek se je pridružio stavku jožim klesarjem okoli 500 kamnolomcev. Torej je smoter sedaj, splošni štrajk.

Veliki ples v tržaškem »Narodnem domu« na korist družbe Sv. Cirila in Metoda l. Naval, ki pritiska avstrijske Jugoslovane tako od severa kakor od juga, je postal že tako drzen, tako silovit, da danes ne bojujemo več boja za zmago, temveč boj za življenje, boj za obstoj Jugoslovanov. Naš sovražnik razpolaga z ogromno močjo od ekonomične in politične strani, med tem ko so naše uporne sile le slabe in nezdatne in nas more rešiti le čvrsta narodna zavest, zavest, da smo vsi sinovi Slovanstva; ne smemo si pustiti odtujiti niti enega uda, ki nam pripada po rojstvu, ker sicer zginemo prav gotovo sčasoma v morju nemštva in italijaštva. Naši sovragi to dobro vedo in zato hočejo nam odtujiti že našo mladino ne samo ob meji, še celo vsredi nas preplavljajo vse s svojimi učnimi zavodi, a upirajo se tudi še tako skromni naši zahtevi po lastnih šolah, in kakor izkušnja uči, le žalibog vedno z uspehom. Vlada nima oči za nas, navezani smo na lažno moč. Ta naša moč se kristalizuje v naši šolski družbi »Sv. Cirila in

Metoda, katere spolnjuje najvažnejše misli slovanstva in kulture s tem, da obranja našo dečo slovanstvu in tako zagotavlja narodovo bodočnost! Uvaževaje vse to se je letošnji predpust strnila slovenska in hrvatska mladež tržaškega mesta in postavila si nalogo, privediti na korist družbe „Sv. Cirila in Metoda“ velik narodni ples, katerega čisti dobiček se bo razpolovil med istrsko in slovensko družbo sv. Cirila in Metoda. Sestavil se je odbor, v katerem je združen ves inteligenten naraščaj tržaškega Slovanstva, kateri si je med seboj razdelil delo, da si tembolj gotovo zagotovijo uspeh. Razvila se je velikanska reklama ter se pripravljala plesna zabava s tako živahno energijo in v tako velikem obsegu, da take zabavne prireditve še ni videl slovanski Trst. Zraven materialnega cilja podpreti gmotno družbo „Sv. Cirila in Metoda“, ki se ravno dandanes nahaja v nekako kritičnem štadiju, ker se tuintam zanjo požrtvovalna navdušenost ohlaja, hoče odbor slovenske in hrvatske mladeži doseči še drugi idealni namen. Ta prireditve naj bodo obenem najslajnejša manifestacija slovenske vzajemnosti, združitve stremljenja dveh narodov slovenskega in hrvatskega v to, kar sta že enkrat bila poprej nego sta bila umetno razcepjena, njihju spojitve v duševno celoto. Na veselico bo dobro došel gospod in prostak, ples ne bo le za inteligenco, privedi se vobče za vse dostojne ljudi. Vršil se bo veliki narodni ples v korist družbe sv. Cirila in Metoda dne 25. svečana 1905. v koncertni in sokolski dvorani „Narodnega doma“ v Trstu ter bo svirala vojaška godba c. kr. pešpolka št. 97. v dveh oddelkih. Začne se plesna veselica ob 9. uri zvečer in neha ob 4. uri v jutro. Ustopenja 1 K za vsako osebo. Dostojnim maskam je dovoljen vstop. Kakor je posneti iz velikega zanimanja za to veselico po celem Primorskem in iz dejstva, da občinstvo že danes pridno sega po vstopnicah, obeta biti udeležba velikanska. Natančnejša poročila o pripravah prinaša tržaški slovenski dnevnik „Edinost“, ki je prepustil odboru brezplačno svoje predale za reklamo. Slovani! Podpisani odbor slovenske in hrvatske mladeži v Trstu Vas ob tej priliki vabi, da pristopite vsi in prinesete svoj dar na oltar naše skupne domovine, da otmete svoje otroke svojemu narodu in da pokažete sovragom, da smo tudi mi kulturni narod, kateri hoče svoji deci dati priliko do omike in jo pripeljati do sreče in prosvete! — Trst, dne 10. februarja 1905. Za odbor za veliki Ciril-Metodov ples: dr. Fran Brnčič, predsednik; Zvonimir Kundič, tajnik; dr. Ferdo Černe, blagajnik.

Nos mu je odgriznil. V gostilni „Alta Rosa“ v Trstu, v ulici Artisti sta se strelja dva delavca 25-letni Karl Salvatiatti je vzel nož in je ranil svojega nasprotnika Antona Rannala; ta se je maščeval s tem, da je planil na Salvatiattija in mu — odgriznil nos.

Ogenj v delavnici. Danes zjutraj okrog 4 ure je zapazil železniški uslužbenec Gáper Ilvala, da gori v Jenkovih ulicah in je takoj t-ikel domov. Ko je prišel v Jenkove ulice, je videl, da gori v delavnici mizarskega mojstra Smona Praprotnika in je poklical takoj ljudi. Odtelak gasilnega in reševalnega društva je prihital pod poveljstvom g. Ludovika Strielja na lice mesta in ogenj pogasil. Praprotniku je pogorelo vse orodje in let, kar ga je bilo v delavnici. V delavnici je imel Praprotnik tudi par sedmih benoina, katere pa je s pomočjo še nekega drugega k sreči spravil še ob pravem času iz delavnice. Praprotnik ima škode približno 2700 K, zavarovan je pa bil pri zavarovalni družbi „Dunav“ za 16540 K na poslopu in orodju. Kako je ogenj nastal, se dosedaj še ni dognalo, najbrže pa po neprevidnosti kakšega kadilca.

Ponesrečil je v rudniškem gozdu posestnik Josip Grum, po domače Dragonac iz Bizovika. Sekal je v gozdu hoje in je najbrže padla kaka hoja nan. Včeraj so ga našli delavci mrtvega in ga pripeljali domov v Bizovik.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvaja v Ameriko 192 Slovencev in 35 Hrvatov, nazaj pa je prišlo 60 Hrvatov. — V H-ušico je šlo 6 Hrvatov.

Ljubljanski društveni godbe koncert se vrši danes zvečer v kavarni „Europa“, Dunajska cesta. Začetek ob 9 uri. Vstop prost.

Slovinci v Ameriki. Uboj v Walkerville je ubil Ivan Gržetič rojaka Frana Lamuta, doma iz Kvasič pri Dragatušu. — Utonil je v Maku (Minnesota) rojak J. Kranjec, doma iz Tolminca. Ne ve se, ali je ponesrečil, ali sam skočil v vodo, ali pa so ga vrgli v vodo roparji.

Najnovejša novice. Češko-nemški napisi na vojaških poslopjih. Prošnji plzenske mestne občine, da sme napraviti na vseh poslopjih, ki jih zgradi občina za

vojaške namene, na prvem mestu češko, potem šele nemško napise, se je ugodilo.

— Pri dopolnilni volitvi za drž. zbor v Zatu je dobil dr. Lecher 1867, dr. Herold pa 2063 glasov. Treba je ožje volitve.

— Dvojni umor. V Czepregu (Ogrska) je ustrelil 20letni kmetijski sin Kullmann svojega svaka Franka, ker ni hotel podpisati neke odstopnice. Ko se je nato njegova sestra zgrudila pred svojim mrtvim možem, je še njo ustrelil.

— Ljubimška drama. V Požunu je poročnik 66. polka J. Leidenfrost ustrelil svojo zaročenko, 21letno hčerko profesorja Kavalocyja, nato pa še sebe. Poroki so se namreč stavile ovire, da bi bila morala še štiri leta čakati.

— Umor pri sodišču. Pri sodišču v Misteku (Moravska) se je vršila 11 t. m. obravnava zoper delavca Mikoža zaradi zakonolomstva. Tožence pa je napadel tožitelja Gebauerja ter ga pred sodnikovo mizo zabodel.

— Bolgarsko sobranje je včeraj zaključil ministrski predsednik ter napovedal za začetek julija izredno zasedanje.

„Rešite Gorkega!“ Ta klic razširjajo nemški tisti s toliko vnemo, da bi človek mislil, da je prešlino Nemce res nesebično šlovelokubje, ki ne pozna plemenske razlike. Toda to sočute najbrže ni odkritosrčno, kakor pojasnjuje praška „Politika“ sledeče: Bilo je leta 1883, ko so neandoma sivolasa g. poljskega pesnika Kraszewskega v Draždanih zaprli zaradi veleizdaje, komaj ko se je vrnil iz Pariza na nemška tla. Navadno ovađuštvo dvomiljega literata Adlerja je zadostovalo, da so vrgli 72 t. m. pesnika v ječo. Pol leta je trajala preiskava, potem se je vršila obravnava pred državnim sodiščem v Lipskem. Dokazov za njegovo krivdo ni bilo skoraj nobenih. Celo policijski ravnanje v Draždanih, ki je dal cela leta Kraszewskega opazovati, je moral priznati, da ni dobil zoper pesnika prav nič sumljivega. Knez Bismarck pa, ki je hotel s to pravdo zadeti Poljake v srce, je pisal državnemu pravdniku lastnorodno pismo, v katerem je imenoval Kraszewskega voditelja poljskih begunov, ki delujejo na oškodovanje nemške države. Ko se je Bismarckovo pismo prečitelo v sodni dvorani, je zajel sivolasi pesnik: »Kako podla laž! Bismarckova beseda je odločevala in Kraszewski je bil obsojen v 3 1/2 letno ječo. Zapri so ga v trdnjavo v Davinu kjer je predsedel celo leto, potem pa so ga morali izpustiti za visoko varščino, da se je še št zdrav na jug, ker bi bil sicer v ječi umrl. Ni se več vrnil, temuč je umrl v Ženevi leta 1887. Kje je bilo takrat to mehkočustno nemško časopisje, kjer so bili takrat plemenito čuteči nemški pisatelji in učenci, ki so sedaj v tako hudih skrbih za usodo Maksima Gorkega? Zakaj ni takrat odmeval poziv: »Rešite Kraszewskega! Nčesar takega ni bilo takrat opaziti, pač pa je isto časopisje v patriotičnem zadoščanju hrupno pritrdjevalo krutemu sodnemu izreku. G. rje pa, ako bi se bilo takrat drznilo časopisje kake tuje države na enak način ugovarjati nemški justici, kakor dela sedaj nemško časopisje napram zaničevani Rusiji.«

Večno mesto Rim. Rim šteje dandanes pol milijona prebivalcev. Po najnovejšem davčnem meniku ima 22464 davkoplačevalcev. Velikih davkoplačevalcev ima samo 181. Število davkoplačevalcev je zato tako majhno, ker direktne davke plačujejo v Italiji le industrialci, zemljišči in hišni posestniki, rokodelci in uradniki. Ako najme milijonar vilo v Rimu, plača le neznatno pristojbino, dočim je njegovo premoženje v vrednostnih papirjih vsakršnega davka prosto. Sploh je Rim eno izmed najsiromašnejših mest, toda tega tujec ne zapazi, ker Rimljani se znajo z najmanjšimi dohodki nališpati in nadičkati ter na ta način prikriti svojo revščino.

Glavobol in njega vzroki. Pač malo je boleznj, ki bi imele tako raznovrstne vzroke, kakor glavobol. Skoraj vse obolenosti telesa lahko spremlja tudi glavobol. Bolešine v glavi lahko izhajajo direktno od možgan, ali od živcev, lahko pa spremljajo tudi boleznj srca, obisti in želodca. Znano je tudi, da povzročajo glavobol celo gliste ali sploh nerodno razkrojavanje v drevesih. Glavobol je opaziti nadalje tudi pri vročini in mrzlici, pri malokrvnosti pri obolenosti nosu ali oči, ušes itd. Seveda je lahko varok glavobolu tudi neredno življenje, kakor duševna prenapornost, tesna obleka, preveč alkoholičnih pijač in tabaka, ker vse to pritiska preveč kri proti možganom. Izmed teane obleke pr vzročajo najbolj glavobol sedaj moderni ozki in visoki ovratniki. Seveda boli glava tudi ljudi, ki se premalo gibljejo na zraku ter preveč sede v malih in gorkih prostorih. Vselej pa je pri glavobolih najprej opustiti tako zu-

nanje vzroke, predno se jemljejo zdravila, ki navadno ne pomagajo.

Nemške šole v inozemstvu. Kier se naseli le par Nemcev, dosežejo kmalu tudi nemško šolo. Seveda jih podpira pri tem nemška vlada in privatna društva. Tako imajo Nemci v Carigradu štiri svoje šole; po ena nemška šola je tudi v Solunu in Karagatu ori Drinopolju. Te šole obsekuje 1056 učenec ter poučuje v njih 53 učiteljev in učiteljic. V azijski Turčiji je 28 nemških šol s 2397 učenci in 160 učnimi močmi. Nemška država sdrčuje doma sama 10 teh šol. Celo na Kitajskem ne manjka nemških šol. Tako so v Hongkongu, Šanghaju, Kaumiju in Šavu. V Tsingtau so celo tri nemške šole. V vzhodni Afriki je 6 nemških šol, ki imajo 1627 učencev. V Kamerunu sta 2 nemški državni šoli. Razen tega imajo povsod po svetu nemški misijonarji pri svojih strotišnih zasebne šole s nemškim poukom. — Koliko pa je Slovencev v raznih nemških rudnikih, a nihče se ne spomni, da bi prisrbel njih v m otrokom pouk v materinem jeziku.

Politika v cerkvi. Pričetek je storila slovenska duhovščina, sedaj se je zloraba cerkve v politične namene začela prenašati tudi čez meje, čeravno se to ne dela tako demonstrativno, kakor pri nas. V Aradu je prišel dr. Imre Avarfy k gvardijanu minoritov ter mu naznačil, da se mu je pripetilo nekaj zelo veselih; plačal je zahvalno mašo. Mašo je imel gvardijan in zdelo se mu je čudno, da se je zbralo v cerkvi toliko ljudi. Po maši je vprašal dr. Avarfyja, kaj se je zgodilo tako veselega da se je prišlo toliko ljudi B ga zahvaljevat. Dr. Avarfy je odgovoril: »Velikega veselja ne obituum samo jaz in naše mesto, temuč vas težela, ker je padel grof Tisza.« Gvardijan se je presrašil ter pokazal Avarfyja, da zlorablja cerkev za politiko, pri slovesu pa mu je vendar toplo stisnil roko rekoč: »Tudi meni je ljubo, da se je vse tako zgodilo.«

Robespierrov klobuk. Pretečeni teden je bila v Parizu dražba vsakojakih starin, med njimi se je prodajal tudi star klobuk slovečega revolucionarja Robespierra. Ker ni prišlo dovolj petičnih dražbarjev, posredilo se je policijskemu komisarju, da je dobil historično porivalo za 17 frankov. Klobuk je poslal v svoje stanovanje. Medtem je prišel k njegovi ženi napol nag berad ter prosil miloščine. Žena mu je dala poleg miloščine še stari klobuk. Vesel je prišel komisar domov ter se je začel hvaliti, kako je proceni kupil klobuk, za katerega lahko dobi več stotakov. Sedaj šele je spoznala žena, kaj je starija. Komisar je brž razposlal policajo na vse strani, toda berada niso več dobili.

Palica v danski justici. Pretečeni teden je imel odsek za kazenski zakonik, s katerim se naj zopet uvede telesna kazen, svojo kondno sejo. Telesna kazen je določena za gotova nasilstva in npravnstvene hudobje. Imed 15 odbornikov jih je pet odsvetovalo, da bi se sprejel koščlivi § 5 o telesni kazni, češ, da se že iz moralnih vzrokov ne da opravičevati, pa tudi so prepričani, da se s telesno kaznijo ne doseže pravega namena. Večina je nočete sprejela, le s premočom, da se sme telesna kazen prideti šele z 18. ne pa že s 15 letom.

Kje potrebujejo župana? V nekem lokalnem nemškem listu je čitani oglas: »Katero mesto hoče za župana bivšega mestnega zastopnika, dobi oporočno 20000 mark. Dobrohotne ponudbe je pošiljati pod št 976 upravnštvu dotičnega lista.«

Krvavo romanje. Iz Madrida poročajo. Pri Orredu so se romarji stekli. Pokali so revolverji ter se bliskali noži. Dva mrtva in mnogo ranjenih je obležalo na bojišču požnih bojevnikov.

Sme spati v čevljih. Gospa Eddie Siltceková v N-w Jerku, katere je pričela proti svojemu možu pravdo za ločitev zakona, ker ji on ne dovoli spati v čevljih in nogavcih, je zmegal. Sodnik, kateri je sodil o njenih nogavcih in čevljih, svoje razzodbe ni utemeljeval, kajti brezdomno si je mislil: »Uogji soprog dobro ve, kje ga tišči čevlji.«

Za jezikovnovajo. Učenka Lujiza Schmidt v neki berlinski ljudski šoli je imela grdo razvado v govorjenju, da je neglo govorila ter končnice požirala. Ker je vsa dobrohotno učiteljevo prizadevanje ni ozdravilo, kaznoval jo je s tem, da se je morala na smet ušiti sledeča krajevna imena iz Vzhodne Pruske: Narutschatschen, Gerratshoben, Spiergaton, Möschengreben, Kekorishohen, Koin Scotshon, Kumwatschen, Jukuischen, Karzarupohen Jendkundklempen, Augstu, öaen, Wastautkeh men, Ischdagen in Berzdritten. —

Is teh imen vidimo, kako neukusni so Nemci v pašenju zgodovinskih slovenskih krajevnih imen.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 15. februarja. Poslanska zbornica nadaljuje s proračunsko razpravo. Naravnost nesramno je govoril dr. Rizzi. Osmehl se je trditi, da je za slovensko šolstvo v Trstu tako izborna preskrbljeno, da bolje ne more biti, da postopajo Italijani dobrohotno in objektivno, Slovenci in Hrvatje pa nasilno. V imenu čeških veleposestnikov je govoril grof Sylva-Taroucca, ki se je izrekel za takojšnjo carinsko ločitev Cislitvanske in Ogrske. Najbrž bo še danes govoril finančni minister dr. Kozel.

Dunaj 15. februarja. Danes so Derschatta in tovariši podali predlog, naj izvoli zbornica odsek 48 članov, ki se naj bavi z ločitvijo Cislitvanske od Ogrske. Zaradi tega predloga je nastal med nemškimi strankami razpor. Nemški veleposestniki so sploh proti predlogu, nemški liberalci so razdeljeni, krščanski socialisti istotako. Vse nemške stranke pa so nevljne, da je sprožil Derschatta to stvar, ne da bi bil druge stranke vprašal.

Dunaj 15. februarja. Čuje se, da nameravajo vsenemci v današnji seji vojnega odseka zaradi nekega formalnega konflikta obstruirati rekrutni zakon.

Dunaj 15. februarja. Klub poljskih poslancev je sklenil obelodaniti resno svarilo zastran so cialnodemokratskih nemirov v ruski Poljski.

Dunaj 15. februarja. Šef generalnega štaba, fem baron Beck, je odredil, da se objavijo poročila v ruskem in v japonskem taboru nahajajočih se odposlancev avstrijskega generalnega štaba o rusko-japonski vojni.

Budimpešta 15. februarja. Izvrševalni odbor koalirane opozicije je sklenil kandidirati za mesto predsednika poslanske zbornice grofa Apponyija.

Florenca 15. februarja. Saksonski kraj je ustavil grofici Montignoso vse dohodke.

Monakovo 15. februarja. Danes bi moral biti obglavljen neki človek, ki je bil radi umora obsojen na smrt. Tik pred usmrčenjem je prišlo naročilo, da se obglavljenje ne sme izvršiti, ker je obsojenec skoro gotovo nedolžen.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 15. februarja. Zatrjuje se, da je Rusija razen od Argentinske kupila tudi od čilenske vlade šest vojnih ladij, ki se pridružijo brodogju admirala Roždestvenskega.

Ceneno domače zdravilo. Za ravnavo in ohranitev dobrega prebavljanja se priporoča raba mnogo desetletij dobro znane, pristnega „Mollovega Seidlitz-praška“, ki se dobi za nizko ceno, in kateri vpliva najbolj trajno na vse težkoče prebavljenja. Originalna skatljica 2 K. Po poštnem po vzetju razpošlita ta prašek vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov preparat, zaznamovan s varnostno znamko in podpisom. 17-3

„Le Griffon“ najboljši cigaretni papir. 50 Dobiva se povsod. 671

Zahtevajte ilustrirani cenovnik podjetja za zarnice „Ideal“ 34 Hugo Pollak DUNAJ, VI., Wallgasse 34. Cena lepa svetloba brez instalacije in nevarosti. Poraba 1/4 kr. na 1 uro.

LJUBLJANSKI ZVON
MESEČNIK ZA KNJIZEVNOST IN PROSVETO
LETNIK XXX. (1905).
Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po eden pot na mesec v vsakih treh letih vse leto 9 K 20 h, pol leta 4 K 60 h, četrt leta 2 K 30 h.
Za vse neavstrijske dežele 12 K 20 h na leto. Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.
„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Protin revmatske bolečine?
3497-11
Zoltánovo mazilo
priznana tako dober lek za vdrjenje se dobiva v vsaki lekarni steklenica za 2 K. Po pošti razpošlila
lekarna ZOLTÁN, Budapešta, V. Szabadságter.

Na tisoče zahval-
nih pisem iz vsega sveta obsega pojasnevalna in pedučna knjiga kot domači svetovalec o lekarnarju A. Thierryja balzamu in čim mazu kot nenadomestnem sredstvu. Po sprejetju 35 vin (tudi v znakmah) se knjiga pošlje franco. Naročnik balzama dobe knjigo zastoj 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic balzama stane K 5, 60 malih ali 30 dvojn. steklenic K 15, franko z zabojčkom itd. 2 lončka centifoljskega mazila franko z zabojčkom K 3,60.
Lekarnar A. THIERRY v Pregradu pri Rogški Slatini.
Naznanite mi ponarejalce in prodajalce ponaredb mojih edino pristnih izdelkov, da jih kazensko zasledujem. 3176-18

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las
deluje najboljšje priznana Tanno-chinin tinktura za lase
katera okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las.
1 steklenica z navodom 1 K. Razpošlila se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.
Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinejših parfumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod i. t. d.
Dež. lekarna Milana Leusteka v Ljubljani, Resljava cesta št. 1 poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubil. mosta. 21-7

Zdravilski konjak
zajamčeno pristni vinski destilat pod stalnim kemiškim nadzorstvom.
Destilerija Camis & Stock Trst-Barkovlje.
1/2 steklenica K 5, — 1/4 steklenice K 2,60. — Na prodaj najboljših trgovin.

Darila.
Upravnštvu našega lista so poslali: Dr. družbo sv. Cirila Metoda. Gđa. Ema Schmit v Metuki 6 K nabrala v družbi veselini gospodov. — Iz Šiške: 11 K 12 v. Mislijo se je, da bo „komar“ dal šiškim družtvom večji dar; A le dobitki na dražbi prodani so vrgli znesek tukaj poslani, in sicer kron enajst in vinarjev dvanajst. — Skupaj 17 K 12 vin. — Živelci darovalci! Za učiteljski konvikt Neimenovan Metliki 10 K — „Neimenovana“ istotako 11 vin. — Skupaj 10 K 10 v. Lepa hvala Svoto smo izročili g. J. Dimniku!

Umri so v Ljubljani:
Dne 13. februarja: Franja Kocijan, 67 let, Valvasorjev trg 5, jetika. — Franja Hoffma, sodnikova vdova, 74 let, Breg 20, Pneumonia. — Marja Dobrava kajzarjeva žena, 55 let, Radeckega cesti 11, jetika.
Dne 14. februarja: Ivan Hadeč uradnega služe sin, 14 mes., Hrenove ulici 17, pljučnica.

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 14. februarja 1905.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
majeva renta	100-25	100-45
srebrna renta	100-20	100-40
avstr. krona renta	100-25	100-45
zlata	119-85	120-05
ogrška krona	98-15	98-35
zlata	118-80	119-—
posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
posojilo mesta Spiljet	100-—	101-—
Zadar	100-—	100-—
bos. hero. žel. pos. 1902	101-30	102-30
češka dež. banka k. o.	100-15	100-65
ž. o.	100-15	100-50
zst. pisma gal. d. hip. b.	101-40	102-20
10% pr.	107-50	108-50
zast. pisma Innerst. hr.	100-10	101-—
ogrške cen.	100-50	101-20
dež. hr.	100-25	101-25
z. pis. ogr. hip. ban.	100-75	101-75
obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	99-—	99-—
obl. češke ind. banke	99-50	100-—
prior. Trst-Poreč lok. žel.	318-75	320-75
prior. dol. žel.	100-50	101-50
juž. žel. kup. 1/2, 1/4	100-50	101-50
avst. pos. za žel. p. o.	100-50	101-50
Srečke.		
Srečke od l. 1860 ^{1/2}	187-—	189-60
" " " 1864	276-—	281-—
fiziske	170-—	171-50
zem. kred. I. emisije	308-—	318-—
" " II.	300-—	310-—
ogr. hip. banke	274-—	280-—
srbiske za frs. 100-—	98-—	102-—
turške	133-35	134-35
Basilika srečke	22-—	22-—
Kreditne	476-—	487-—
Inomoške	79-—	84-—
Krakovske	88-—	92-—
Ljubljanske	66-—	70-—
Avst. rud. križa	54-—	56-—
Ogr.	32-—	34-—
Rudolfove	65-—	69-—
Salburške	77-—	81-—
Dunajske kom.	538-—	548-—
Delnice.		
Južne železnice	89-20	90-20
Državne železnice	651-50	652-50
Avstr.-ogrške bančne delnice	1633-—	1643-—
Avstr. kreditne banke	677-50	678-50
Ogrske	776-50	777-50
Živnostenske	250-—	251-—
Premogokop v Mostu (Brüx)	672-—	679-—
Alpske motan	522-60	523-60
Prške žel. ind. dr.	2489-—	2499-—
Rima-Muranyi	531-75	532-75
Trbovjske prem. družbe	802-—	810-—
Avstr. orožne tovr. družbe	569-—	571-10
Češke sladkorne družbe	182-—	186-—
Valute.		
C. kr. cekin	11-33	11-37
20 franki	19-11	19-13
20 marke	23-50	23-58
Sovereigns	23-94	24-01
Marke	117-35	117-55
Laški bankovci	95-50	95-70
Rubli	253-75	254-60
Dolarji	4-84	5-—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 15. februarja 1905.

Termin.	za 100 kg. K
Pšenica za april	19-88
Pšenica maj	19-70
Pšenica oktober	17-36
Rž	15-40
Koraza maj	14-94
Oves april	14-18

Efektiv.
Trdno vzdržno.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 806-2 Srednji srčni tlak 738-0 mm

Februar	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
14.	9. zv.	742.0	-5.5	sr. jvzhod	jasno
15.	7. zv.	740.9	-12.4	brev. vetr.	jasno
	2. pup.	741.2	-17	sl. jug	oblačno

Srednja večerajša temperatura: -5.8°
normalne: -0.3° — Padavina 0.0 mm

Dragim sorodnikom, prijateljem in znancem potrjim srce javiva, da je naju iskreno ljubljani edini sinko

Vladko

danes 14. februarja 1905 ob 1/2 8 uri zjutraj po kratki mučni bolezni star 2 leti, umrl.

Pogreb bo v četrtek dne 16. februarja ob polu 10. uri zjutraj iz tukajšnje mrtvašnice. 515

Čerknica, 14. februarja 1905.

Adolf Harmel, učitelj; Karolina Harmel, stariši.

Išče se

stanovanje s hrano

pri vrli rodbini za gospodično, ki je čez dan malo doma. 511-1

Ponudbe s ceno je poslati pod „Marec“ uprav. „Slov. Naroda“.

Hiša

2nadstropna, v sredi mesta, s podstrešjem, v dobrem stanu na najboljšem prostoru, v kateri se nahajajo lepi prostori za vsako trgovino, se zaradi prevelike takoj proda. — Ponudbe pod „Nanos št. 51“ na upravništvo „Slovenskega Naroda.“ 462-2

Učenec

za špecerijsko trgovino se takoj sprejme. Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda.“ 516-1

Pekarija

na dobrem kraju, z vso opravbo, se odda za maj.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda.“ 514-1

Pes prepeličar

nemški, kratkodlak, v četrtem letu, dober sledilec za jerebice in perutnino sploh ter za zajce, se takoj proda po nizki ceni.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda.“ 510-1

+ Higieniski predmeti. +

Diskretno razpošiljanje vzorcev, tucat po K 250, K 3—, K 4—, K 6— 3 velefini vzorci s cenovnikom, če se pošlje K 120 v pisemskih znamkah 4 3271-6

M. RUNDKARIN, Dunaj IX/A, Liechtensteinstrasse št. 23.

Oj, prijatelji, le pijmo ga —

Cvekov brinovec

iz Kamnika!!

422-6

20 stanovanj

srednjih in velikih, opremljenih z vsem komfortom, največjim luksusom, električno razsvetljava, kopalnicami sobami itd.

se odda v najem. 427-1

Poizve se v zalogi I. kranjske cdlikovane tovarne glasovirjev, Ljubljana, Dunajska cesta št. 11, ali pa Selenburgove ulice št. 6, vrata št. 16.

Mednarodna panorama.

Ljubljana, Pogačarjev trg. 512

— Tekoči teden: —
I. potovanje po slikoviti

Koroški.

Cesare Menardi

Fina Menardi rojena Apih

poročena.

Ljubljana, dne 15. svečana 1905.

Mesto vsacega posebnega naznanila. 509

Ernest Hammerschmidta naslednik 3474-12

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 6.

Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Učenca

sprejme takoj pod ugodnimi pogoji

Viljem Požgaj 492-2

k njegoveški mojster v Kranju.

Hiša na prodaj

Krakovske ulice št. 20.

Natančneje se poizve pri lastniku Opekarska cesta Na mivki 4. 476-2

Močan in priden dečko

iz poštene hiše, se takoj sprejme kot vajenec pri mesarni 488-2

Jagrovih dedičev.

Išče se izurjena natakaričica

z dobrimi spričevali, večča slovenskega in nemškega jezika ter dobrega in lepega vedenja.

Ponudbe na upravništvo „Slov. Naroda.“ 504-2

Modni salon Bersin

nahaja se 408-4

Mestni trg št. 3.

Sprejme se več samostojnih kuharic in več deklet za vsaka opravila.

Pojasnila daje posredovalnica za službe

Katarina Egy

na Sv. Petra cesti št. 35.

Tam se dobi tudi izvrsten kruh iz parne pekarnice.

Manufakturna trgovina

z novo opravbo in popolno kurentno zalogo, na dobrem prostoru, se zaradi prevzetja drugega podjetja, pod ugodnimi pogoji takoj proda. 463-2

Ponudbe pod „Prihodnost št. 105“ na upravništvo „Slov. Naroda“.

Cesare Menardi

Fina Menardi rojena Apih

poročena.

Ljubljana, dne 15. svečana 1905.

Mesto vsacega posebnega naznanila. 509

Ernest Hammerschmidta naslednik 3474-12

MADILE, WUTSCHER & Ko.

trgovina železnin in kovin

v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 6.

Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Zahvala.

Vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem izrekamo za sočutje in tolažbo, povodom smrti naše dobre matere, stare matere, tašče in sestri, gospe!

Reza Zajc

due 12. februarja ob polu 4. uri zjutraj po kratki in mučni bolezni v 70. letu svoje dobe, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče.

Pogreb vršil se je 13. t. m. ob 4. uri popoldne.

Svete maše za dušnice se bodo brale v farni cerkvi Sv. Petra.

Drago rajnico priporočamo v blag spomin in molitev.

Ljubljana, 14. februarja 1905.

Žalujoči rodbini Zajc in Črnko.

Pasti za podgane, dihurje, krte, miši itd.

patentirani najnovejši ameriški sistem prodaja in razpošilja trgovina 2553-25

STREL v Mokronogu, Dolenjsko.

Presenečeni uspeh lova se garantira. Cene jako nizke.

Mnogo prihranite pri novih zgradbah in prezidavah če rabite patentovane malčevocementne stene in strope.

Prednosti: varno pred ognjem in gobami, ne prepušča zvoka, prihrani se mnogo prostora, travertin ni treba. Uvedeno že po vseh večjih mestih.

V Ljubljani pri hotelu „Union“ (okoli 4000 m²).

Na razpolago so svedočebe vis. kr. deželne vlade, kr. ogrskega drž. stavbnega urada, mestnega magistrata zagrebškega in zagrebškega kr. gozdnega ravnateljstva.

Zaradi pojasnil in preračunov se obračajte na imetnika patenta

arhitekta HOENIGSBERG & DEUTSCH c. in kr. dvorna stavbna mojstra v Zagrebu. 261-8

Štev. 192. Razpis. 501-2

Mestno županstvo v Črnomlju razpisuje sporazumno z visokim deželnim odborom

službo monterja

za vodovod Črnomelj—Semič—Kot—Petrova vas.

Letna plača 1440 kron.

Prosilec naj svoje prošnje vložijo do 1. marca 1905 pri mestnem županstvu v Črnomlju.

Priiložiti je sposobnostna spričevala in krstni list.

Mestno županstvo v Črnomlju dne 12. februarja 1905.

Janko Puhek, župan.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Solnograd, Lead-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregein, Curih, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, direktni voz I. in II. razr., Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Straže, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischl, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregein, Inomost, Zell am jezeru, Lead-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubno, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubno, Beljaka, Smohorja, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Lince, Budejevic, Plzina, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplic, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 25 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. ured. krajevnim časom v Ljubljani. 1

Dražba vina.

Na prostovoljno javno dražbo pride dne 23. februarja ob 10. uri dopoldne v kleti vinogradniškega zemljišča „Wiesberg, Sausal“ (40 minut oddaljeno od železniške postaje Lipnica) okoli 400 hektolitrov vina lastnega pridelka: mali rizling, traminec, laški rizling letnikov 1900 do 1904; wildbaški šilher, damaš i muškatelec, jabolčni mošt samo od l. 1904. pod nastopnimi pogoji:

Polovico kupnine je plačati takoj, ostanek pa ob prevzetju blaga, kar se ima zgoditi najpozneje v 14 dneh. Vina se dostavijo na železnico brezplačno.

Vse, ki se zanimajo za izvrstna prirodna, dišavna vina, vjudno vabi in daje pojasnila 502

J. B. SEREDINSKY v Lipnici

lastnik vinogradov Wiesberg, Kogelberg, Sausalsko pogorje na Štajerskem.

Stenografa

osiroma hitrega pisarja z lepo slovensko in nemško pisavo, sprejemem takoj. Plača po dogovoru.

Dr. Janko Jamšek
odvetnik v Litiji.

499-2

12. januarja 1905.

Gospodu

Iekarnarju PICCOLI

v Ljubljani.

Prosim, pošljite mi 12 škatlic svojih preizvrstnih salmijakovih pastil.

S spoštovanjem 359-6

Julija Milischka

Dunaj, XIV./I, Goldschlagstr. 1.

Šunka s kožo, kilo po 1 gid., brez kosti po 1'10, plečeta brez kosti po 90 kr., slanina in suho meso po 80 kr., prešičevi in govejji jeziki po 1 gid., glavina brez kosti po 45 kr.

Salame dunajske po 80 kr., à la kraljice po 1'10, fine po 1 gid., iz šunke melo priljubljene po gid. 1'20, à la ogerake, trde po gid. 1'50, ogerke fine po gid. 1'80 kilo. — Velike klobase ena 20 kr.

Kisla repa kilo po 7 kr., od 50 kil naprej. 266-3

Slivovka, brinovec, pristen, liter dobro blago pošilja po povzetju ali če se pošlje prekajeval. c in razpošiljalec živil

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Išče se na deželi na račun ali pa v najem

filijalka

z mešanim blagom.

Položi se lahko takoj primerna varščina.

Ponudbe pod „800“, poste restante, glavna pošta, Ljubljana. 404-3

Za želodčne bolezni

pomanjkanje slasti, gorečico, slabo prebavljanje in druge nepriklje želodca se rabijo z najboljšim uspehom

Bradyjeve želodčne kapljice

(preje Marijacejske)

zaradi svojega tek pospešujočega in želodec ojačujočega učinka. Steklenica z navodilom vred K 1'40, — dvojnata steklenica K 1'40.

Pozor! Da dobite pri nakupu res samo te, pri občinstvu že desetletja kot »Marijacejske« znane želodčne kapljice in ne kakih ponaredb, zahtevajte izrecno samo Bradyjeve želodčne kapljice v rdečih vprognjenih škatlicah, in imajo aliko Matere božje kot varstveno znamko tudi še podpis

C. Brady

3152-4

Naprodaj v vseh lekarnah. Kjer ni v zalogi, tja pošilja centralni depot C. Brady, lekarna Dunaj I., Fleischmarkt proti povzetju ali če se pošlje denar naprej K 5'— šest malih, K 4'05 tri velike steklenice franko.

Prostovoljna prodaja zemljišča

se bode vsled sodnega sklepa vršila

dne 20. februarja t. l. ob 10. uri dopoldne

v pisarni dr. Frana Voka, c. kr. notarja v Ljubljani kot sodnega komisarja.

Prodalo se bode dražbenim potom zemljišče vložna št. 42 kat. obč. Gra-dišče, hiša št. 19 na Rimski cesti v Ljubljani, gospodarsko poslojpe in vrt.

Dražbeni pogoji so pri sodnem komisarju dr. Voku na vpogled.

Dr. Fran Vok

c. kr. notar kot sodni komisar.

441-2

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z amanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“

vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 29,217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623-17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vsakezi slovenske narodne uprave. 5-19
Vsa pojavnika daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Zavaruje poslojpa in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škoda cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnokoristne namene.

Izvežbana šivilja

za perilo in obleke

želi priti k debri samostojni šivilji. Naslov pove upr. „Sl. N.“ 466-3

Stanovanje

obstoječe iz sobe in kuhinje ter pritlikin, v bližini sodnijskega poslojpa, se odda s 1. majem. 400-9

Več se izve Cigaletove ulice št. 3.

Jamajka rum

znamka: „Santa Elena“

3683-12

brez vsakoršnega umetnega aroma ali parfuma.

Dobiva se po boljših špicerijskih in delikatesnih trgovinah in drogerijah.

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda. Dobiva se povsod. 2921-38

Vsak dan sveže

pustne krofe

priporoča slaščičarna

Jakob Zalaznik

Stari trg št. 21

Filijalke: 78-17
Glavni trg št. 6
Sv. Petra cesta št. 27.

Modna trgovina

Stari trg št. 13

Veliko zaloga modnega blaga za dame in gospode iz najbolj renomiranih tovarn. Vedno najnovejša kravate. Edina zaloga patentovanih kravate z izvanrednim izgledom. Nedosegljivo novost: Bluze, spodnja krila, predpasniki, žepni robc, damske čepice, glave in trikot rokavice, moške in damske nogavice, belo in trikot perilo. Nizke cene. Solidno blago.

Slovenske muzikalije

ravnokar izšle!

Govekar Fr.: Rokovnjači, uglasbil Viktor Parma, kompletno K 10'70.

Posamezno:

- Ouvertura za klavir . . . K 250
- Kuplet za moški glas s klavirjem . . . 1'-
- Zora vstaja, za sopran s klavirjem . . . 1'-
- Cvetočih dekle prsa bela, samospev (sopran), z mešanim zborom ob spremljevanju klavirja . . . 2'-
- Mladi vojaki, koračnica za klavir in petje . . . 1'20
- a) Oj zlata vinska kaplja ti, samospev z moškim zborom. b) Povsod me poznajo, samospev iz „Zdravice“ . . . 3'-

Govekar Fr.: Legijonarji, uglasbil Viktor Parma, kompletno K 11'20.

Posamezno:

- Zapoj mi, ptičica, glasno, pesem za sopran s klavirjem . . . K 1'20
- V petju oglasimo, moški zbor s klavirjem . . . 1'80
- Kuplet za moški glas s klavirjem . . . 1'-
- Romanca, samospev (tenor) z moškim zborom ob spremljevanju klavirja . . . 1'80
- Prička, pesem za sopran s klavirjem . . . 1'20
- Skoz vas, koračnica. Po besedah J. Stritarja. Za klavir (s petjem ad libitum) . . . 1'20
- Sezidal sem si vinski hram, samospev z moškim zborom. Za petje in klavir iz „Zdravice“ . . . 3'-

Dalje: 3263-15

Viktor Parma: Mladi vojaki, koračnica s petjem ad libitum. Že 3. izdaja. K 1'20

Viktor Parma: Mladi vojaki, za citre . . . 1'-

Viktor Parma: Slovanske cvetke, potpourri po slovanskih napevih . . . 2'50

Viktor Parma: Triglavsko rože, valček po slovanskih napevih . . . 2'50

Viktor Parma: Zdravice, za petje in klavir . . . 3'-

Žirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, I. zvezek K 1'20, po pošti K 1'30.

Žirovnik Janko: Narodne pesmi z napevi, II. zvezek K 1'—, po pošti K 1'10.

Največja zaloga muzikalij v Ljubljani. Katalogi gratis in franko.

Izposojevalnica muzikalij obsega 10.000 števil.

Mesečni abonement s'promijami. Razpošilja tudi na zunan

Oton Fischer

trgovina z muzikalijami v Ljubljani,

3356-15

Prva hrvatska

tovarna

žaluzij, rolet, lesenih in železnih zatvornic za okna in prodajalnice.

G. SKRBIČ

Zagreb, Ilica 40

priporoča 505-1

svoje priznane solidne, točne in cenene proizvode. Ceniki zastojn in franko.

Voda! Voda! Voda!

Prva in edina domača tvrdka za vse vodovodne naprave.

Inženir in vodni tehnik

K. LACHNIK

stavbeni podjetnik

Fran Josipova cesta 7 v Ljubljani Bethovenove ulice 4

prevzema sestave načrtov in proračunov za vodno preskrbitev kakor tudi brezhibno izvršitev takih naprav po zmernih cenah.

== Tehnične izjave so brezplačne. ==

Tudi načrti so brezplačni, ako se izvršitev stavbe poveri tvrdki. Najboljša izpričevala o 25 vodovodnih napravah na Kranjskem, izvršenih pod osebnim vodstvom lastnika tvrdke, so vsakočasno na razpolago. 3356-15

Higieniško razpraševanje

stanovanj, tovarniških lokalitet na.

Telefon št. 155.

Vacuum Cleaner

Peter Matelić

Ljubljana zavod za snaženje stanovanj Ljubljana

Skofje ulice št. 14.

Preproge, pohištvo

se sprejema za snaženje in shranjevanje.

Telefon št. 155.